

ZAKON O BANČNIŠTVU (ZBAN-2)**I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA**

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 - uradno prečiščeno besedilo, 52/11 - popr., 9/11 - ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 - ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/48/ES) in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/49/ES).

Obseg finančne krize je razkril nesprejemljiva tveganja, povezana s sedanjo ureditvijo finančnih institucij. Za ponovno vzpostavitev stabilnosti bančnega sektorja in nadaljnjega zagotavljanja posojil realnemu gospodarstvu so EU in njene države članice sprejele različne popolnoma nove ukrepe, na podlagi katerih se je izguba krila z davkoplachevalskim denarjem. Za odpravo regulativnih pomanjkljivosti, ki so se pokazale med krizo, je bilo treba izvesti obsežno reformo. Del reforme je tudi poenotenje zakonodajnih določb, ki izhajajo iz prenosa direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in drugih, v nacionalnih zakonodajah ter tako uvedba enotnih bonitetnih pravil za kreditne institucije, kar je bistveno za delovanje notranjega trga.

V ta namen je bila sprejeta Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013). Uredba vsebuje na svetovni ravni pripravljene in dogovorjene elemente standardov za kapital in likvidnost kreditnih institucij, poznane kot Basel III, ter usklajuje druge določbe veljavne zakonodaje. Cilj uredbe je odpraviti regulativne pomanjkljivosti na področju upravljanja likvidnostnega tveganja, opredelitve kapitala, kreditnega tveganja nasprotno stranke in diskrecijskih opcij držav članic iz različnih bančnih direktiv.

Drugi sprejeti in z Uredbo (EU) št. 575/2013 usklajen zakonodajni akt je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU). Direktiva vsebuje nove določbe o sankcijah, učinkovitem upravljanju in preprečevanju prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene. Pri drugih delih direktive gre za ponavljanje veljavne zakonodaje ali prilagoditve predlagani uredbi. Spremembe v zvezi s sporazumom Basel III so obravnavane v Uredbi (EU) št. 575/2013, izjema pri tem pa so določbe o kapitalskih rezervah, ki so del direktive.

Finančna in gospodarska kriza je tudi pokazala, da razdrobljenost finančnega sektorja lahko ogrozi celovitost enotne valute in notranjega trga. Z namenom poglobitve integracije bančnega nadzora in ponovne vzpostavitve finančne stabilnosti je bila sprejeta Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1024/2013). Usklajevanje med nadzornimi organi iz različni držav članic je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da se ohrani finančna stabilnost in okrepi pozitivne učinke povezovanja trgov na rast in blaginjo, kar je še zlasti pomembno z

vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino in njenim stanjem, je del nadzornih pristojnosti prešel na Evropsko Centralno banko.

Enotni mehanizem nadzora, kot predhodno opisan, ter novi okviri za jamstva za vloge in reševanje tvorijo bančno unijo. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, katerih valuta je euro, zajema bančna unija vse države članice euroobmočja. Da bi ohranili in utrdili notranji trg, je bančna unija odprta tudi za sodelovanje drugih držav članic.

S sprejemom Uredbe (EU) št. 1024/2013, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki predstavlja vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora, je bil narejen prvi korak k bančni uniji. Enotni mehanizem nadzora zagotavlja, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti.

Naslednji korak k vzpostavitvi bančne unije je predstavljal sprejem Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU), Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 806/2014) in Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/49/EU).

Med finančno krizo se je pokazalo, da splošni postopki zaradi insolventnosti za podjetja niso vedno primerni za kreditne institucije, ker ne zagotavljajo vedno hitrega posredovanja, nadaljnjega izvajanja kritičnih funkcij institucij in ohranitve finančne stabilnosti. Direktiva 2014/59/EU ureja verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči kreditni instituciji, da se zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem. Z ureditvijo se zagotavlja, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa upniki, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolvenčnih postopkih.

Direktiva 2014/59/EU je pomemben korak k harmonizaciji pravil v zvezi z reševanjem bank po vsej uniji ter zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. Navedena direktiva ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja, saj prepušča nacionalnim organom, da sami presodijo glede uporabe instrumentov in nacionalnih shem financiranja v podporo postopkom reševanja. Usklajene odločitve glede reševanja zagotavlja Uredba (EU) št. 806/2014, ki v okviru enotnega mehanizma za reševanje podeli pooblastila za reševanje enotnemu odboru za reševanje. Nadzor in reševanje sta dopolnjujoča se vidika oblikovanja notranjega trga za finančne storitve, pri njunem enakovrednem izvajanju pa gre za medsebojno odvisnost.

Direktiva 2014/49/EU izboljšuje stabilnost bančnega sistema ter zaščito vlagateljev. V Evropski uniji obstaja več sistemov jamstva za vloge z zelo različnimi značilnostmi. Direktiva zagotavlja enako raven zaščite za vlagatelje po vsej uniji ter enako raven stabilnosti sistemov jamstva za vloge. Te skupne zahteve so izjemno pomembne, da se odpravili izkrivljanje trga. Direktiva tako zagotavlja širši in jasneje določen obseg kritja, krajša obdobja izplačila, boljše obveščenost in stroge zahteve za financiranje ter tako vlagateljem omogoča bistveno boljši dostop do sistemov jamstva za vloge.

V evroobmočju je bil vzpostavljen Evropski mehanizem za stabilnost (v nadaljnjem besedilu: ESM), ki predstavlja pomembno komponento za zaščito finančne stabilnosti. ESM zagotavlja finančno asistenco članicam, ki se soočajo s finančnimi težavami. Do vzpostavitve bančne unije lahko ESM nudi pomoč bankam samo posredno preko držav članic, vendar takšen način povečuje javni dolg. Z vzpostavitvijo bančne unije neposredna podpora bankam s strani ESM postaja mogoča.

Pretežni del Uredbe (EU) št. 575/2013 se uporablja od 1. januarja 2014 in Uredbe (EU) št. 806/2014 od 1. januarja 2016. ECB prevzame naloge, ki se nanjo prenesejo z Uredbo (EU) št. 1024/2013 4. novembra 2014.

Rok za prenos Direktive 2013/36/EU je potekel 31. decembra 2013. Rok za prenos Direktive 2014/59/EU je 31. december 2014 in pretežnega dela Direktive 2014/49/EU 3. julij 2015.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je prenos Direktive 2013/36/EU in delni prenos Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot je npr:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije.

V predlogu zakona je predviden sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah. Ta zakon bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU. Cilj predloga zakona tako ni urediti določb glede izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, prisilne likvidacije, zajamčenih vlog in stečaja banke. V času do sprejema posebnega zakona se bodo za ta področja še vedno uporabljale določbe ZBan-1, ki pa jih predlog zakona v določenih delih nadgrajuje.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- *načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank*, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito (uspešno) upravljati s tveganji, ki so jim ali bi jim lahko bile pri svojem poslovanju izpostavljene in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj, zlasti prek pravil o upravi banke in o imetnikih kvalificiranih deležev. Namen zagotoviti preglednost poslovanja banke pa se zagotavlja s pravili o javni objavi letnih poročil in drugih razkritij o poslovanju banke;
- *načelo učinkovitega poslovanja bank*, saj morajo banke pravila o upravljanju s tveganji uresničevati sorazmerno značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravljajo;
- *načelo skrbnega in učinkovitega nadzora*, saj mora z namenom, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja s tveganji in drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora;
- *načelo zaupanja vlagateljev*, ki se uresničuje zlasti prek pravil o jamstvu za vloge in pravil o varovanju zaupnih podatkov;
- *načelo omejitve zanašanja na zunanje bonitetne ocene*, saj se banke spodbuja k uporabi alternativnih standardov za ocenjevanje kreditne sposobnosti in pripravi lastnih bonitetnih ocen;
- *načelo pravočasnega posredovanja v nestabilni ali propadajoči banki*, saj so banke dožne sprejeti in izvajati sanacijske načrte, ki razdelajo verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje;
- *načelo preprečevanja kritja izgub bank z davkoplačevalskim denarjem*, saj se ohranja ureditev, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa podrejeni upniki, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolvenčnih postopkih;
- *načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij*, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov.

- *načelo proticikličnosti*, ki se zasleduje s kapitalskimi blažilniki, saj kapitalske zahteve ne smejo slediti in krepiti gospodarskih ciklov.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Rešitve, ki izhajajo iz EU pravnega reda, so:

- banka mora vzpostaviti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega jasno organizacijsko strukturo, učinkovite procese upravljanja tveganj vključno z načrti sanacije, primerne mehanizme notranjih kontrol in ustrezne politike in prakse prejemkov,
- Banka Slovenije lahko izreče banki globo v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če ga je mogoče opredeliti, oziroma 10 % skupnega letnega neto prometa,
- Banka Slovenije lahko izreče članu uprave ali nadzornega sveta globo največ do višine 5.000.000 eurov ali dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če se ga da ugotoviti,
- pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene temveč mora upoštevati tudi druge informacije ter uporabiti zunanje bonitetne ocene kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih,
- uvaja se varovalni kapitalski blažilnik, proticiklični kapitalski blažilnik, blažilnik sistemskih tveganj, blažilnik za globalno sistemsko pomembno banko in blažilnik za drugo sistemsko pomembno banko in
- del nadzornih pristojnosti preide na Evropsko Centralno banko.

Kljub temu, da se predvideva sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah in bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU, predlog zakona za prehodno obdobje:

- uvaja možnost predčasnega poplačila obveznosti zaradi postopnega prenehanja banke. Če ima banka v času izredne uprave, ki izvaja ukrepe za postopno prenehanje, dovolj likvidnih sredstev za poplačilo posameznih obveznosti pred zapadlostjo, ima ne glede na splošna pravila pravico predčasno poplačati obveznosti in pri izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti;
- nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev za izplačilo zajamčenih vlog pri bankah v primeru stečaja banke;
- uvaja »ex ante« vplačevanje prispevkov dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže 0,8% vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah;
- nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi in upravlja sklad za reševanje za namene financiranja reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, in bankam da vplačujejo v sklad;
- omogoča Banki Slovenije, da z odločbo o izrednih ukrepih, s katero izreče izredni ukrep prenosa premoženja in obveznosti banke, odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje.

Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot je npr:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva nove porabe proračunskih sredstev, zato v že sprejetem državnem proračunu ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakon je popolnoma prilagojen pravu Evropske unije, saj v nacionalno zakonodajo prenaša Direktivo 2013/36/EU in Direktivo 2014/59/EU ter nacionalno zakonodajo prilagodi Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Članice evroobmočja

Bančna unija, ki jo je Evropska komisija predlagala sredi leta 2012, je del celostnega finančnega okvira ter odziv na večplastno finančno in gospodarsko krizo. Članice evroobmočja so vanjo vključene samodejno, druge države članice pa se ji lahko pridružijo. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer enotnem nadzornem mehanizmu (Single Supervisory Mechanism - SSM), enotnem mehanizmu za reševanje (Single Resolution Mechanism - SRM) in z njima povezanih ureditvah za financiranje, ki obsegajo enotni sklad za reševanje (Single Resolution Fund - SRF), sisteme zajamčenih vlog (Deposit Guarantee Scheme - DGS) in skupno varovalo (kreditno linijo - ESM). Ti trije stebri temeljijo na dveh horizontalnih svežnjih pravil, ki veljajo za vse države članice, bonitetnih zahtevah za banke, ki jih določata zlasti Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013, ter pravilih za sanacijo in reševanje, ki so določena v Direktivi 2014/59/EU in Uredbi (EU) št. 806/2014.

Uredba (EU) št. 575/2013 tvori skupaj z Direktivo 2013/36/EU sveženj, ki nadomešča direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES. Bonitetni predpisi, ki veljajo neposredno, so določeni v uredbi. V direktivi so ohranjene določbe o dovoljenju za poslovanje bank ter uveljavljanju svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. V Direktivi so prav tako ohranjena splošna načela nadziranja bank. Uredba (EU) št. 575/2013 je namenjena doseganju popolnoma enotnih pravil, saj neustrezne in neusklajene strožje zahteve v posameznih državah članicah ovirajo enotni trg. Če obstaja potreba po strožjih bonitetnih zahtevah na ravni EU, je treba začasno ustrezno spremeniti enotna pravila.

Nadzor nad posameznimi kreditnimi institucijami v Evropski uniji večinoma ostaja v nacionalni pristojnosti. Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da se okrepijo pozitivni učinki povezovanja trgov na rast in blaginjo, se krepi integracija odgovornosti za nadzor. To je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino. ECB je kot centralna banka euroobmočja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje jasno opredeljenih nadzorniških nalog. Zato se z Uredbo (EU) št. 1024/2013 na ECB prenašajo posebne naloge glede politik, ki se nanašajo na nadzor kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah. Nadzorniške naloge, ki se ne prenesejo na ECB, ostanejo v pristojnosti nacionalnih organov. ECB opravlja svoje naloge v skladu s pravom Evropske unije, vključno s celotnim primarnim in sekundarnim pravom, odločitvami Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru koncentracij ter enotnimi pravili, ki veljajo za vse države članice.

Z vzpostavitvijo enotnih pravil in enotnega nadzora, so se možnosti za različne prenose Direktive 2013/36/EU v nacionalno zakonodajo v evroobmočju zelo skrčile.

Nemčija je za namen prenosa Direktive 2013/36/EU spremenila Zakon o bančništvu (Gesetz über das Kreditwesen). spremembe so se začele uporabljati 1. januarja 2014. Avstrija je implementirala Direktivo 2013/36/EU s spremembami Zakona o bančništvu (Bankwesengesetz; Federal Gazette No. I 184/2013), ki so 1. januarja 2014 stopile v veljavo. Francija je implementirala Direktivo 2013/36/EU z odlokom (akt vlade, ki ima moč zakona). št. 2014-158 z dne 20. februar 2014. Pravila veljajo od 1. januarja 2014 naprej.

Z Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. 806/2014 se bodo v evroobmočju poenotila tudi pravila in prakse reševanja bank ter pristopi v zvezi z delitvijo bremena. Direktiva vzpostavlja minimalna pravila za harmonizacijo, vendar ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja. V osnovi določa skupne instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so na voljo nacionalnim organom vsake države članice, vendar prepušča nacionalnim organom, da sami presodijo glede uporabe instrumentov in nacionalnih shem financiranja v podporo postopkom reševanja. V okviru enotnega mehanizma za reševanje Uredba (EU) št. 806/2014 centralizira pooblastila za reševanje in vzpostavlja enotni odbor za reševanje ter enotno ureja določbe o reševanju.

Z vzpostavitvijo enotnega mehanizma za reševanje, so se možnosti za različne prenose Direktive 2014/59/EU v nacionalno zakonodajo v evroobmočju zelo skrčile. Rok za prenos Direktive 2014/59/EU je 31. december 2014.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Zakon ima posledice na upravljanje tveganj v bankah.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente socialnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Ker se predpis nanaša na udeležence finančnih trgov, ki morajo poznati veljavne predpise, posebna izobraževanja in predstavitve niso predvidene.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

V zvezi z zakonom ni drugih pomembnih okoliščin.

ZAKON O BANČNIŠTVU (ZBan-2)

1. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije,
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti,
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim predpisom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str.

338),

2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta,
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16.8.2006, str. 1),
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

1.2. Opredelitve pojmov in kratic

3. člen

(kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate,
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe,
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor,
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,
5. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. ZISDU-1 je zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,
7. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek,
8. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor,
9. ZPlaSS je zakon, ki ureja plačilne storitve in sisteme,

10. ZPre-1 je zakon, ki ureja način, pogoje in postopek v zvezi s prevzemno ponudbo,

11. ZFPPIPP je zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje,

12. ZMbnFS je zakon, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema.

(2) V tem zakonu so za predpise Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2013/36/EU je Direktiva 2013/36/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338),

2. Direktiva 2014/59/EU je Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 190),

3. Direktiva 85/611/EGS je Direktiva Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1985, str. 3), nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24. 3. 2005, str. 3),

4. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. 4. 2004, str. 1),

5. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17.12.2009, str. 1),

6. Uredba (EU) št. 1092/2010 je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1),

7. Uredba (EU) št. 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12),

8. Uredba (EU) št. 575/2013 je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26.6.2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1)

9. Uredba (EU) št. 1024/2013 je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287/63 z dne 29.10.2013),

10. Uredbo (EU) št. 45/2001 je Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8/2001 z dne 12.01.2001),

11. Uredba (EU) št. 468/2014 je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega

mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141/2014 z dne 14.5.2014).

4. člen
(banka in hranilnica)

- (1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka ali hranilnica v skladu s tem zakonom.
- (2) Pojem »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.
- (3) Pojem »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom. Za hranilnice se uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za banke, če ni v 10. poglavju tega zakona določeno drugače.
- (4) Pojem »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici EU, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice za opravljanje bančnih storitev.
- (5) Pojem »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.
- (6) Ne glede na drugi do četrty odstavek tega člena je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z 9.3. oddelkom tega zakona pojem »podrejena banka« uporabljen za banko, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.
- (7) Slovenska izvozna in razvojna banka, ki je ustanovljena v skladu z Zakonom o Slovenski izvozni in razvojni banki (Uradni list RS, št. 56/08 in 20/09, v nadaljevanju: ZSIRB), ne sme opravljati dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in se za namene tega zakona šteje kot finančna institucija.

5. člen

(bančne in finančne storitve)

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev,

2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:

- potrošniške kredite,

- hipotekarne kredite,

- odkup terjatev z regresom ali brez njega (factoring),

- financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting),

3. finančni zakup (leasing): dajanje sredstev v zakup, katerega trajanje je približno enako pričakovani življenjski dobi sredstva, ki je predmet zakupa, in pri katerem zakupnik pridobi večino koristi od uporabe sredstev ter prevzame celotno tveganje posla,

4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja,

5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic), v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz 4. točke tega člena,

6. izdajanje garancij in drugih jamstev,

7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:

- z instrumenti denarnega trga,

- s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,

- s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,

- z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,

- s prenosljivimi vrednostnimi papirji,

8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem,

9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij,

10. denarno posredništvo na medbančnih trgih,

11. upravljanje z naložbami in svetovanje v zvezi s tem,

12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo,

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti,

14. oddajanje sefov ter

15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po ZTFI.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so finančne in bančne storitve.

6. člen
(dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. posredovanje pri prodaji zavarovalnih polic po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov,
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami,
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih,
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po ZZavar,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
3. zavarovalno zastopništvo po ZZavar, in
4. upravljanje investicijskih skladov po ZISDU-2.

7. člen
(drugi pojmi)

(1) V tem zakonu se uporabljajo naslednji pojmi:

1. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v točki (40) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013,

2. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, razen pristojnega organa, in na območju Republike Slovenije pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev,
3. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke,
4. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke,
5. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke,
6. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke;
7. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
8. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;
9. »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
- EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. alineje;
10. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013,
11. »notranji pristopi« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz člena 143(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi notranjih modelov iz člena 221 Uredbe 575/2013, pristop na podlagi lastnih ocen iz člena 225 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz člena 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, metoda notranjih modelov iz člena 283 in 363 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pristop notranjega ocenjevanja iz člena 259(3) Uredbe (EU) št. 575/2013,
12. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3),

13. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica,

14. »Komisija« pomeni Evropsko Komisijo,

15. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36),

16. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010,

17. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010,

18. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:

- njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,
- otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prve alineje te točke, ali
- druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo,
- starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke,
- brat ali polbrat oziroma sestra ali polsestra te osebe ali osebe iz prve alineje te točke,
- stari starš te osebe ali osebe iz prve alineje te točke.

19. »bančna skupina« pomeni skupino, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

- kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,
- kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem,
- nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija ali
- nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija.

20. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi ZMbnFS,

21. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding,

22. »skupina« pomeni nadrejeno osebo in njene podrejene družbe,

23. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine,

24. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

- pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojajo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje/začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa;
- pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojajo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje/začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
- terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz druge alineje te točke) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
- sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškim instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškim instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, emisijami ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
- sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
- okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke,

25. »finančna družba« pomeni:

- institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
- finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz točke tretje ali četrte alineje te točke, ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s členi 6 do 17 Uredbe (EU) št. 575/2013,
- finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici;
- nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
- podružnica banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici.

26. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije ali drugo javno finančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka.

(2) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZPlaSS:

1. elektronski denar v 4. členu,
2. plačilna storitev v 5. členu,

3. storitve upravljanja plačilnih sistemov v prvem odstavku 166. člena.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 10. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja ter
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(uporaba pojmov, ki so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013)

(1) V tem zakonu se pojmi, ki so opredeljeni v členu 4 Uredbe (EU) št. 575/2013, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena uporabljajo v enakem pomenu, kot je določen v tej uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednje definicije iz Uredbe uporabljajo tako, da:

1. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni investicijsko podjetje iz prvega odstavka 11. člena ZTFI, razen:

- kreditnih institucij
- lokalnih podjetij;

- podjetja, ki v skladu z ZTFI niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev iz 1. točke prvega odstavka 10. člena ZTFI in so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz 1., 2., 4. in 5. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI, ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi,

2. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v točki (5) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK,

3. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v točki (6) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;

4. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v točki (19) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke

2. člena ZFK in UAIS iz drugega odstavka 6. člena ZISDU-2, vključno, če ni določeno drugače, s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji,
5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki (21) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK,
6. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v točki (50) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni karkoli od naslednjega:
- pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument iz drugega odstavka 7. člena ZTFI,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument,
- pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa,
7. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v točki (92) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni organiziran trg iz prvega odstavka 14. člena ZTFI,
8. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v točki (35) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe,
9. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v točki (26) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz 19. člena ZPlaSS in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov iz prvega in drugega odstavka 144. člena ZZavar.
10. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v točki (27) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni karkoli od naslednjega:
- institucijo,
 - finančno institucijo,
 - družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
 - zavarovalnico,

- zavarovalnico tretje države,
- pozavarovalnico,
- pozavarovalnico tretje države,
- zavarovalni holding, kot je opredeljen v drugem odstavku 144. člena ZZavar;
- družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo člena 4 Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve te direktive,
- družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerim koli subjektom prejšnjih alinej.

2. Poglavje: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1. Pristojni organi

9. člen (pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 zagotavlja, da subjekti nadzora ravnajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter predpisov, izdanih na njuni podlagi,
2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu s členi 10 do 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010,
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013,
4. smernicami, priporočili in drugim pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010,
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010,
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ EU na podlagi Direktive (EU) št. 2013/36 ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij,
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

10. člen
(izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka 9. člena ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve so zavezujoče za subjekte nadzora in se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen
(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

Banka Slovenije je pristojna za izvajanje člena 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način določen v 7. poglavju tega zakona.

12. člen
(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 97. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prvega odstavka tega člena se opravlja v obsegu, določenem v 9.4. oddelku tega zakona.

13. člen
(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi EU, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in v tej vlogi zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
 2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
 3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.
- (3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če za to obstajajo utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. Splošna načela v zvezi z izvajanjem nadzora

2.2.1. Zaupne informacije

14. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

- (1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti Banke Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, vključno z internimi ocenami in informacijami o poslovanju banke, ki jih Banka Slovenije pridobi od banke ali drugih oseb ter ukrepi, ki jih banki v skladu s tem zakonom izreče Banka Slovenije.
- (2) Banka Slovenije ne sme razkriti zaupnih informacij nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.
- (3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu.
- (4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:
1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka,
 2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na

druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke,
3. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke,
4. v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena določene zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil določenih s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter Uredbo (EU) št. 45/2001.

15. člen

(uporaba zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi,
2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom,
3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja,
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(3) Če Banka Slovenije prejme zahtevo organa ali osebe, ki zahteva določene zaupne informacije, in niso izpolnjeni pogoji za razkritje zahtevanih podatkov po tem zakonu, v roku 30 dni po prejemu zahteve izda odločbo o zavrnitvi zahteve ter navede razloge za zavrnitev.

(4) Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve iz tretjega odstavka tega člena se lahko vloži zahteva za sodno varstvo v skladu s 12.4. oddelkom tega zakona.

(5) Določbe 14. in 15. člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena Pogodbe o delovanju Evropske Unije.

16. člen

(razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije ter druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov,
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora,
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema,
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke, ali v drugem podobnem postopku,
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka,
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij,
7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog,
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanimi zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema,
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013,
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov,
11. Evropskemu bančnemu organu, v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,
13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013,
14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,
15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki predstavljajo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti,

16. centralni klirinško depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 127. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane le za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z 9.2. oddelkom tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko posamezne zaupne informacije razkrije tudi ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko posamezne zaupne informacije razkrije preiskovalni komisiji Državnega zbora, kadar v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor Državnega zbora nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno potrebno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti

nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z 9.2. oddelkom tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

18. člen

(obveščanje v primeru kriznih razmer)

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki bi lahko ogrozili likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrti odstavek 17. člena tega zakona, sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu pristojnemu za finance tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

19. člen

(posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je Republika Slovenija s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in tretje države, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij,
2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega

zakona, in
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prvega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. Odgovornost za izvajanje nadzora

20. člen (odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

- (1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.
- (2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.
- (3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.
- (4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

2.2.3. Sodelovanje med nadzornimi organi

21. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena si v največji možni meri prizadevajo k poenotenju nadzorniških praks ter v tem okviru tudi k primerljivosti metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja s tveganji.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepov nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov iz prvega odstavka tega člena.

22. člen

(sodelovanje s pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti preko podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz drugega odstavka tega člena in
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po tretjem odstavku tega člena, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

23. člen

(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami člena 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji, ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

24. člen

(obveščanje organov EU)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe EU v skladu s predpisi EU.

3. Poglavje: STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. Splošne določbe

25. člen

(organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

26. člen
(uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) Na območju Republike Slovenije lahko banka države članice, ne glede na druge predpise, ki urejajo firmo gospodarske družbe, uporablja ime, ki ga uporablja v matični državi članici. Če uporaba imena banke države članice ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od banke države članice zahteva, da poleg imena uporablja dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. Ustanovni kapital in delnice banke

27. člen
(ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz člena 26 (1) (a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013.

28. člen
(delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime in morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve,
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke,
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom in
4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke, v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Povečanje osnovnega kapitala banke na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga je izdala banka in na podlagi katerega imetnik pridobi delnice banke, se za namen tega zakona šteje kot povečanje osnovnega kapitala z vplačilom denarnega vložka, če je bil kapitalski instrument vplačan v denarju.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vložke, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

29. člen

(odobreni kapital in pogojno povečanje osnovnega kapitala)

(1) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital) ne glede na omejitve iz tretjega odstavka 353. člena ZGD-1. Določi lahko tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(2) Pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke se ne uporablja drugi odstavek 343. člena ZGD-1.

30. člen
(ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 1024/2013 banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena lahko v roku šestih mesecev od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013.

3.3. Dejavnost banke

31. člen
(opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prvega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(3) Banka lahko poleg storitev iz prvega odstavka tega člena opravlja tudi pomožne storitve.

(4) Pomožne storitve so upravljanje s premoženjem banke, upravljanje ali vodenje sistema za obdelavo podatkov ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(5) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

32. člen
(prepoved kreditiranja in fiktivni posli)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

- (2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka tega člena se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.
- (3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah, in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.
- (4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij, na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki ga je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.
- (5) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu na podlagi prestrukturiranja v skladu z ZFPPIPP, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom, ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. Sistem upravljanja banke

3.4.1. Skupne določbe za upravljalni organ banke

33. člen (sistem upravljanja banke)

- (1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.
- (2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.
- (3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:
1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora,
 2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke,
 3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslova banke,
 4. predsednik upravnega odbora ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

(4) Za banko se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi in nadzornem svetu banke.

34. člen
(sestava upravljalnega organa)

(1) Upravljalni organ banke mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, večšine in izkušnje, ki so potrebne za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena. 91(7)

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanj, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke, 91(10)
2. vzpodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za doseg te cilje poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu, 91(10), 88(2)a-2
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani. 88(2)a-1

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu z drugim odstavkom tega člena ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s členom 435(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013. 88(2)a-2

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz tretjega odstavka tega člena z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu. 91(11)

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa. 91(9)

35. člen
(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, kadar nastopijo okoliščine, zaradi katerih je potrebno ponovno ocenjevanje primernosti.

(2) Kadar je za izvedbo ocenjevanja iz prejšnjega odstavka odgovoren posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

36. člen

(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka. 91(2,3)

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščenca za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom, prokuristom ter funkcijami višjega vodstva (izvršna direktorska funkcija),
2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščenca in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije. 91(3)

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine,
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež. 91(4)

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja:

1. v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave ali
2. kot predstavnik Republike Slovenije. 91(5)

(6) Na podlagi zahteve posameznega člana in ob soglasju banke, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena, temu članu dovoli

opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo. Banka Slovenije o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ. 91(6)

(7) Član upravljalnega organa mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

37. člen
(odgovornost članov upravljalnega organa)

Kazniva dejanja in odškodninska odgovornost članov upravljalnega organa, ki so povezana z opravljanjem njihove funkcije, zastarajo v roku, ki je štirikratnik splošnih zastaralnih rokov, kot jih določata zakon, ki ureja kazniva dejanja ter zakon, ki ureja obligacijska razmerja.

3.4.2. Uprava banke

38. člen
(sestava uprave)

- (1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.
- (2) Posamezni član uprave ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.
- (3) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe sklenjene za polni delovni čas.
- (4) Najmanj en član uprave banke mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.
- (5) Uprava mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

39. člen
(pogoji za imenovanje člana uprave)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana samo oseba:

1. ki ima ustrezno znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke,
2. ki ima ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanja nasprotja interesov,
3. pri kateri niso podane ovire za imenovanje iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali obstajajo zagotovila, da se bo kandidat uskladi s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 44. člena tega zakona. 91(1)

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če:

1. je bila ta pravomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana, ali
2. je bila zoper to osebo vložena pravomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

40. člen

(opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno banke glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije, in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
 - če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave iz šestega ali sedmega odstavka 38. člena tega zakona.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupaj več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz 39. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavke tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki je imenovan na podlagi 256. člena ZGD-1, se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka tega člena.

41. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 39. člena tega zakona,
2. sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave banke,
3. strategijo vodenja poslov banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje skladno s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja direktorskih funkciji iz 36. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 39. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke ob banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

42. člen

(ustna obravnava)

- (1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustna obravnava, na kateri se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.
- (2) Za ustno obravnavo se ne uporabljajo določbe ZUP glede posledic neopravičenega izostanka in glede sestave zapisnika.
- (3) Obravnava se zvočno snema. Pred začetkom obravnave komisija kandidata seznani, da se obravnava zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo komisije, kraj, datum in uro obravnave, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, ki so prisotne na obravnavi. Iz posnetka se mora jasno razpoznati, kdo je dal posamezno izjavo.
- (4) Na podlagi zvočnega posnetka obravnave uradna oseba sestavi zapisnik obravnave, ki vsebuje povzetek obravnave. V zapisniku o obravnavi je treba zapisati, da je bila obravnava posneta z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci na obravnavi obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.
- (5) V osmih dneh po obravnavi se izdela zapisnik obravnave v pisni obliki. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v zapisnik in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.
- (6) O ugovoru kandidata zoper zapisnik obravnave odloči Svet Banke Slovenije s sklepom. Zoper sklep o o ugovoru ni posebne pritožbe.
- (7) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke obravnave, dokler se hrani spis.

43. člen

(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)

- (1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz 39. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti strategije vodenja poslovanja banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.
- (2) Banka Slovenije lahko podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

44. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 39. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prvega odstavka tega člena, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 36. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz drugega odstavka tega člena začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

45. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša ali
2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prvega odstavka tega člena o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka člena 4 te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

46. člen
(dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 39. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo,
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke, 91(8)
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov,
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona. 91(2)

(2) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona,
2. z drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi,
3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(3) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

47. člen
(obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka člena 4 te uredbe, nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan, ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

48. člen

(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član uprave v času opravljanja funkcije izpolnjuje pogoje iz 39. člena in dolžnosti iz 46. člena tega zakona odloči, da se opravi ustna obravnava, na kateri člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(2) Za ustno obravnavo se v primerih iz prvega odstavka tega člena smiselno uporablja 42. člen tega zakona.

3.4.3. Nadzorni svet

49. člen

(pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke,
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke,
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije,
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije,
6. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov,
7. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko,
8. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdelati pisno poročilo skupščini delničarjev banke,
9. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave,
10. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

50. člen
(komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka v skladu s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja. 76(3), 4

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategij upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj. 76(3)

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije iz prejšnjega odstavka morajo imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta banke.

51. člen
(naloge komisije za imenovanja)

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 34. člena tega zakona,
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvrševanje funkcije,
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan ter pripravi politiko glede tega, kako bi za doseg tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu,
4. vsaj enkrat letno oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami,
5. vsaj enkrat letno oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi,

6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami,

7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti, da ima komisija za imenovanja zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

(4) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

52. člen

(naloge komisije za tveganja)

Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj,
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj,
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke, preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni raspored prihodkov banke, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov,
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

53. člen

(naloge komisije za prejemke)

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. izvedbo strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikovanje pobud za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke, 95(1)
2. pripravo predlogov odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke. 95(2)

3. nadzoruje prejemeke višjega vodstva, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja. 92(2)(f)

(2) Pri pripravi odločitev iz prvega odstavka tega člena komisija za prejemeke upoštevata dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani. 95(2)

(3) V banki, ki nima komisije za prejemeke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

54. člen

(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana nadzornega sveta banke je lahko imenovana samo oseba, ki:

1. ima ustrezno znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ter 91(1)
2. ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbujata dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanjem nasprotja interesov, 91(1)
3. pri kateri niso podane ovire za imenovanje iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali obstajajo zagotovila, da se bo kandidat uskladal s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če:

1. je bila ta pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana, ali
2. je bila zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

55. člen

(opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina banke lahko odloča o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke, ko ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke.

(3) Sklep skupščine, ki je v nasprotju z drugim odstavkom, je ničen. Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz drugega odstavka tega člena se lahko uveljavlja v roku šestih mesecev od vpisa sklepa skupščine v sodni register.

(4) Za zahtevo, za odločanje o zahtevi in za prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporabljajo 41. do 45. člen tega zakona. Ne glede na drugi odstavek 41. člena tega zakona mora kandidat zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta priložiti le dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 54. člena tega zakona.

(5) Banka mora v petih dneh po imenovanju člana nadzornega sveta banke o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka člena 4 te uredbe.

56. člen

(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 54. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo,
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke, 91(8)
3. ravnati v skladu najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov,
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona. 91(2)

(2) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

57. člen

(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka člena 4 te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 36. člena tega zakona, nemudoma obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o vsaki pomembni spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

58. člen

(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član nadzornega sveta banke izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz 56. člena tega zakona odloči, da se opravi ustna obravnava, na kateri člana nadzornega sveta banke povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev in dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

(2) Za ustno obravnavo se v primerih iz prvega odstavka tega člena smiselno uporablja 42. člen tega zakona.

3.4.4. Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa

59. člen

(predpisi o upravljalnem organu)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanja nasprotja interesov,
2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 39. člena tega zakona,
3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 54. člena tega zakona.

3.5. Delničarski sporazumi in kvalificirani deleži

60. člen (delničarski sporazum)

Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

61. člen (pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža) v skladu s tem zakonom.

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali preseগajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 71. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Četrty odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če namerava h delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo,
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani,
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje,
4. osebe, ki so na skupščini banke:
 - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

62. člen

(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun,
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke,
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic,
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval,
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka,
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka,
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe,
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika,
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

64. člen

(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja, in
2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v ZISDU-2, oziroma v predpisu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje, in
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI, oziroma predpisom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v ZTFI, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti, in
2. investicijsko podjetje:
 - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
 - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v ZISDU-2, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Četrti odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje, in
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z ZTFI oziroma predpisom druge države članice s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma predpisom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičena opravljati investicijske storitve,

2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke, in
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

65. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije. Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik,
2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(2) Ne glede na druge določbe tega zakona, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Rok iz tretjega odstavka tega člena teče:

1. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,
2. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenim s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije od vložnika najkasneje do 50. delovnega dne po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz petega odstavka tega člena izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije mora v potrdilu iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(8) Banka Slovenije zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena posreduje Evropski centralni banki v skladu s členom 15 in točko (c) prvega odstavka, člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

66. člen

(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz 65. člena tega zakona posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka te države članice,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz 65. člena tega zakona posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije,
2. nadrejena oseba osebam iz 1. točke tega odstavka ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi organi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine kot kvalificiran imetnik in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

67. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika,
2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora in vseh članov višjega vodstva, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve,
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka,
4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju s tveganji ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prvega odstavka tega člena presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali izveden poskus tega dejanja, ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v ZPPDFT.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

68. člen

(rok za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona izdala potrdilo – od izdaje potrdila,
2. če Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 65. člena tega zakona, se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije petim odstavkom 65. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 65. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. če bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

69. člen

(razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se zavrne:

1. če bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom 67. člena tega zakona,
2. če je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju s tveganji ter izpolnjevati zahteve določene s tem zakonom, Uredbo (EU) št. 575/2013 ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko,
3. če je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi,
4. če v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja sum, da bo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v ZPPDFT, ali bo izveden poskus tega dejanja, ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma,

5. če je verjetno, da bo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
6. če bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

70. člen

(odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)

- (1) Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov teh organov.
- (2) Najkasneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež, in najkasneje do poteka roka iz prvega odstavka 68. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 68. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.
- (3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 68. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 68. člena, ni izdan pisni odpravek odločitve skladu s tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.
- (4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve Evropske centralne banke o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

71. člen

(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

- (1) V dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot eden od naslednjih razponov:
1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov,

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presešel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

72. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prvega odstavka tega člena podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

73. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom 72. člena tega zakona določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom 72. člena tega zakona določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali

delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Tretji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se izda ugotovitvena odločba.

74. člen

(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker ni pridobil dovoljenja za kvalificiran delež v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki predstavlja kvalificirani delež, odšteje ena delnica,
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki predstavlja zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če je dovoljenje izdano, imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki predstavljajo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

75. člen
(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjša tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža,
2. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificiranemu imetniku že izdano dovoljenje za kvalificiran delež.

(2) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o sklenitvi delničarskega sporazuma in o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi kvalificiranih imetnikih.

(3) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(4) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 67. členu tega zakona.

(5) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic upravljalnega organa.

76. člen
(predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacije, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,
2. vsebino in način pošiljanja obvestil iz 75. člena tega zakona.

3.6. Izključitev uporabe ZPre-1

77. člen

(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 251. ali ukrepa ugodnjega posredovanja v skladu z 254. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz prve točke prvega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka člena 4 te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz druge točke prvega odstavka obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

78. člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz 77. člena tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 77. člena, če še dosega prevzemni prag.

79. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.7. Redna likvidacija banke

80. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu z 82. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju prvim odstavkom tega člena, je ničen.

81. člen
(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

82. člen
(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke, ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu, z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

83. člen
(omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke se:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev,
2. določi v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

84. člen

(izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v 3.7. oddelku tega zakona drugače določeno.

85. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 83. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 83. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

86. člen

(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe 3.7. oddelka tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

87. člen

(poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revidiranje letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v 4. poglavju tega zakona določena posebna pravila.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prvega odstavka

tega člena ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 94. člena tega zakona.

88. člen

(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

89. člen

(dodatna razkritja)

(1) Banka mora razkritja iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 objaviti na svojih javnih spletnih straneh.

(2) Banka Slovenije lahko predpiše pravila o pogostejših razkritjih informacij iz prvega odstavka tega člena.

(3) Banka mora na svojih javnih spletnih straneh razkriti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke, vključno z:

- zagotavljanjem ustrezne sestave upravljalnega organa iz prvega do tretjega odstavka 34. člena tega zakona ter zagotavljanjem ustreznih kadrovskih in finančnih pogojev za njihovo usposabljanje,

- delovanjem upravljalnega organa iz prvega do tretjega odstavka 137. člena ter 138. člena tega zakona,

- imenovanjem, sestavo in delovanjem komisij nadzornega sveta iz četrtega odstavka 50. člena tega zakona,

2. izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije članov upravljalnega organa, zlasti glede:

- primernosti posameznih članov upravljalnega organa iz prvega odstavka 39. člena oziroma iz prvega odstavka 54. člena tega zakona,

- izvajanja dolžnosti in odgovornosti člana upravljalnega organa iz prvega odstavka 46. člena oziroma prvega odstavka 56. člena tega zakona,

3. politik prejemkov iz 170. do 172. člena tega zakona.

(4) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora na svojih javnih spletnih straneh letno objaviti opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z

opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 135. člena tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

90. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo,
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 in
3. dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prvi odstavki tega člena in 91. do 93. člen tega zakona.

91. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki.

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prvega odstavka tega člena imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ šest poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni pripravljeno v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek poročila.

92. člen

(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona,
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

93. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih javnih spletnih straneh objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prvega odstavka tega člena še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora banka v 15 dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najkasneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih spletnih straneh objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v 15 dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

94. člen

(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank)

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke,
2. podrobnejšo vsebino računovodskega poročila in poslovnega poročila ter konsolidiranega računovodskega poročila in konsolidiranega poslovnega poročila,
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za posredovanje poročil o finančnih informacijah iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revizijskim pregledom letnih in konsolidiranih letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

5. poglavje: OPRAVLJANJE BANČNIH STORITEV

5.1. Splošne določbe

95. člen

(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka ali oseba, ki se lahko šteje za dobro poučenega vlagatelja v skladu z ZTFI.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja,
2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z ZTFI.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

96. člen

(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije,
3. banka tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

97. člen

(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz 96. člena tega zakona, ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev s strani Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti, ali s strani mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic, in
2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Evropske Unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2. Dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev

98. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) Banka obvestilu iz tretjega odstavka tega člena priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz tretjega odstavka tega člena.

99. člen
(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 5.3.1. pododdelku tega zakona,
2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz 5.3.2. pododdelka tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi, pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

100. člen
(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

101. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa,
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona,
3. seznam oseb, ki bodo pridobili kvalificiran delež v banki in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali, če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam dvajsetih največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke,
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav,
5. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu s 65. členom tega zakona in
2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 41. členom tega zakona.

102. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice ,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

103. člen

(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami 3.1 do 3.5. oddelka tega zakona, vključno s pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona, ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s členom 14 ter in točko (a) prvega odstavka, člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za o izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

104. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti z opravljanjem finančnih storitev iz 5. člena tega zakona ali dodatnih finančnih storitev iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev.

105. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

- podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati in

- opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona.

2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke,

3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena, določajo drugi predpisi.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena ali

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi.

(4) Kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka člena 4 te uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke tretjega odstavka tega člena posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

106. člen

(dovoljenje za združitev ali delitev)

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri banka nadaljuje z opravljanjem bančnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka člena 4 te uredbe.

(3) Zahteva za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena se vloži pri Banki Slovenije, kadar je pri izvajanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe. Za zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, in odločanje o tej zahtevi, se smiselno uporabljajo določbe 105. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev iz tretjega odstavka tega člena je treba priložiti tudi naslednje listine:

1. za združitev:

- pogodbo o združitvi,
- poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, ki so udeležene pri združitvi, o združitvi,
- poročilo ali poročila o reviziji združitve,
- predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,
- pisno poročilo nadzornega sveta.

2. za delitev:

- delitveni načrt,
- poročilo uprave banke o delitvi,
- poročilo o reviziji delitve,
- predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev;
- pisno poročilo nadzornega sveta.

(5) Z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, se lahko v odločbi o izdaji dovoljenja določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

107. člen
(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če:

1. banka v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje,
2. banka za več kot šest mesecev preneha z opravljanjem storitev,
3. banka poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Dovoljenje za opravljanje storitev preneha tudi z izdajo odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka nad banko, ki se izda v skladu z zakonom, ki ureja postopke prenehanja bank.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka od katerega dovoljenje preneha veljati,
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

108. člen

(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 101. člena tega zakona,
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložijo pri Banki Slovenije.

5.3. Čezmejno opravljanje storitev

109. člen
(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države:

1. če se na območju te države sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve, ali
2. če se na območju te države javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve prek zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali z drugih sredstev komuniciranja z javnostjo le, če je oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

110. člen
(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.3.1. Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

111. člen
(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka člena 4 te uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico,
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice,

3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici,
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka posreduje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo pristojnemu organu iz prvega odstavka tega člena za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje skladno s to Uredbo in Uredbo (EU) št. 468/2014.

112. člen

(posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice)

- (1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.
- (2) Če razlogi iz prvega odstavka tega člena niso podani, Banka Slovenije najkasneje v treh mesecih po prejemu obvestila in priloge iz drugega odstavka 111. člena tega zakona posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.
- (3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena Banka Slovenije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (4) Če banka v roku iz treh mesecev po posredovanju obvestila in prilog iz drugega odstavka 111. člena tega zakona Banki Slovenije, ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

113. člen

(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici, ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz 1. točke tega člena.

114. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 111. do 113. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 112. člena ter iz 2. točke 113. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

115. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije, ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka člena 4 te uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v roku enega meseca po prejemu obvestila banke iz prvega odstavka tega člena to obvestilo posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz drugega odstavka tega člena.

5.3.2. Opravljanje storitev bank na območju tretje države

116. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 111. člena ter prvi do tretji odstavek 112. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.3.3. Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij

117. člen

(posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka,
2. katere nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami,
3. je glede na ustanovitvene akte upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve, in
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
 - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
 - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
 - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
 - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem tega pristojnega organa prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
 - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z 9.3. oddelkom tega zakona in Delom 1, Naslovom II, Poglavjem 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu z Delom 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu s členom 89 in 90 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Posebna finančna institucija iz prvega odstavka tega člena lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice, pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 112. člena tega zakona posreduje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena,
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu s členom 92 (3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.3.4. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

118. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 111. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice posreduje obvestilo iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v 9.2. oddelku tega zakona, in Evropska centralna banka v skladu z izvajanjem nalog iz drugega odstavka člena 4 Uredbe EU št. 1024/2013.

(4) V zvezi z izvajanjem nadzora nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 239. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz šestega odstavka tega člena, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanje pomembnosti podružnice v skladu z 291. členom tega zakona.

119. člen

(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu s 5.4. oddelkom tega zakona,
2. varstvo osebnih podatkov, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov,
3. varstvo potrošnikov, v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov,
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z ZPPDFT,
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, z namenom zaščite javnega interesa.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v roku dveh mesecev po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 118. člena tega zakona obvesti o predpisih iz drugega odstavka tega člena.

5.3.5. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

120. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 117. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 118. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje kot so določeni v prvem odstavku 117. člena tega zakona,
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu s členom 92 (3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, se zanjo prenehajo uporabljati določbe tega člena o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.3.6. Opravljanje storitev bank tretjih držav

121. člen

(opravljanje storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ki jih opravlja v državi svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

122. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. podatke o članih oziroma članicah poslovodnih in nadzornih organov matične banke,
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev oziroma, če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države, ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev,
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki,
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja,
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža,
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno,
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke,
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje, kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi

za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje. Banka Slovenije o izdanem dovoljenju obvesti Komisijo, Evropski odbor za bančništvo in Evropski bančni organ.

(6) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(7) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(8) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(9) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavek, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in šesti odstavek tega člena.

123. člen

(uporaba določb tega zakona za poslovanje podružnice banke tretje države)

(1) Za poslovanje podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo:

1. določbe tega zakona ter ostalih predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede poslovanje bank in izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami,
2. določbe drugih zakonov, ki urejajo poslovanje bank na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovanje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za odvzem in prenehanje dovoljenja Banke Slovenije za ustanovitev podružnice banke tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu in prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. če podružnica v primeru vključitve v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

124. člen
(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah, ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

125. člen
(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 124. člena tega zakona.

5.4. Varovanje zaupnih podatkov

126. člen
(zaupni podatki)

- (1) Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.
- (2) Banka mora varovati zaupne podatke iz prvega odstavka tega člena ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

127. člen
(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

- (1) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 126. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.
- (2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja:
1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
 2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije oziroma drug nadzorni ali pristojni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
 3. če te podatke zahteva državno tožilstvo ali policija, v skladu s predpisi, ki urejajo njihovo delovanje, ali če te podatke zahteva sodišče v zvezi s postopki, ki jih vodi,
 4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami 9.3. oddelka tega zakona ali v skladu z ZFK,
 5. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
 - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe, in
 6. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede posredovanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.
- (3) Banka lahko razkrije zaupne podatke tudi v okviru naznanitve razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ter zaupne podatke posreduje državnemu tožilstvu ali policiji.
- (4) Poleg primerov iz drugega in tretjega odstavka tega člena, lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru izvajanja svoje običajne dejavnosti. Banka lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe, vključno z izvedbo sodnih ali podobnih postopkov, ter pod pogojem, če prejemnik zagotovi

ustrezno varovanje zaupnosti teh podatkov.

(5) Za namene iz prejšnjega odstavka tega člena se šteje, da banka ni upravičena razkriti zaupnih podatkov o stranki, če je stranka v pogodbi z banko v skladu s predpisi izrecno nasprotovala razkritju zaupnih podatkov za te namene.

(6) Banka mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov.

128. člen

(uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 127. člena tega zakona, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni in jih lahko posreduje drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. Splošne določbe

129. člen

(stabilna ureditev notranjega upravljanja)

(1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti,
2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju,
3. primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke in
4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo. 129(1)

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in

dejavnosti, ki jih opravlja banka.129(2)

130. člen

(kapitalska ustreznost)

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtev na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona, ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom ali v skladu z oceno na podlagi 184. člena tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz člena 52 in člena 63 Uredbe (EU) št. 575/2013 v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka člena 4 te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz drugega odstavka tega člena se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena, ki v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložijo pri Banki Slovenije.

131. člen

(ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz Dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve na podlagi petega odstavka 251. člena tega zakona ter, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

132. člen

(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

133. člen

(ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz člena 345 Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

134. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja niti podrejene niti nadrejene banke ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, mora na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona.

(2) Nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v Oddelku 2 in 3, Poglavja 2, Naslova II, Dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, na

konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 132. členom tega zakona.

(3) Banka, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, mora v obsegu in na način, ki sta določena v Oddelku 2 in 3 Poglavja 2 Naslova II Dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se tretji odstavek tega člena uporablja v skladu in na način, kot je določeno v 9.3 oddelku tega zakona.

(5) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

135. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, če Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu mora izpolnjevati zahteve glede ureditev notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se drugi odstavek tega člena uporablja v skladu in na način, kot je določeno v 9.3 oddelku tega zakona.

(4) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.

(5) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah tako, da omogoča pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, nadrejena banka Republike Slovenije ali banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države.

136. člen
(podzakonski predpisi)

Banka Slovenije podrobneje predpiše pravila o:

1. ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politik in praks prejemkov,
2. ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala,
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, ter roke in način poročanja.

6.2. Organizacijska struktura

6.2.1. Odgovornost uprave in nadzornega sveta

137. člen
(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke,
2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi,
3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani in
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev, oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka,
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 130. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 131. člena tega zakona,
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko in
4. o drugih zadevah, kadar je to potrebno ali primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

138. člen

(delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, strategij upravljanja tveganj in prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona, ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom, skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

139. člen
(služba upravljanja tveganj)

(1) Uprava banke mora organizirati službo upravljanja tveganj kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke ter pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja. Službo upravljanja tveganj mora na podlagi jasnih odgovornosti voditi oseba na položaju višjega vodje v banki.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da ima služba upravljanja tveganj ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije, ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito upravljanje tveganj.

(3) Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka, ne upravičujejo imenovanja posebne osebe na položaju višjega vodstva za vodenje službe upravljanja tveganj, lahko to funkcijo opravlja oseba na položaju višjega vodstva v banki, ki opravlja tudi druge funkcije višjega vodstva, če pri tem ni nasprotja interesov.

(4) Služba upravljanja tveganj mora zagotoviti zlasti:

1. da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča,
2. aktivno sodelovanje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj,
3. oblikovanje celovitega pregleda nad tveganji, ki jim je ali bi jim lahko bila pri svojem poslovanju izpostavljena banka.

(5) Vodja službe upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke, ter mora imeti neposredni dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

(6) Vodja službe upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja.

(7) Uprava banke mora omogočiti vodji službe upravljanja tveganj, da v primeru specifičnega razvoja tveganj, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, neodvisno od višjega vodstva obvesti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja ter mu v zvezi s tem izraža morebitne pomisleke ali posreduje opozorila.

140. člen
(posredovanje informacij o tveganjih)

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za identifikacijo profila tveganosti banke ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje službe upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategij in politik glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

141. člen
(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prvega odstavka tega člena mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih ustrezno varstvo osebnih podatkov osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka, obravnavajo kot zaupni. Banka mora zagotoviti, da se ti podatki ne razkrijejo brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.2.2. Služba notranje revizije

142. člen (služba notranje revizije)

(1) Uprava mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v ustreznem internem aktu, ki ga je sprejela uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

143. člen (naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja,
2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke,
3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami,
4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil,
5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi,
6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi,
7. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju,
2. kodeksom načel notranjega revidiranja in
3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

144. člen (delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali revizorka (v nadaljevanju: revizor) oziroma preizkušeni notranji revizor ali notranja revizorka (v nadaljevanju: notranji revizor) v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

145. člen

(letni načrt dela službe notranje revizije)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja, in
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

146. člen

(poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja s tveganji,
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,
4. oceno skladnosti prakse prejemkov s politikami prejemkov,
5. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,
6. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(2) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

147. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

6.3. Upravljanje tveganj

6.3.1. Splošne določbe o upravljanju tveganj

148. člen

(strategije in politike upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz

makroekonomskega okolja v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla. Strategije in politike upravljanja tveganj vključujejo usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke in ki upošteva politike upravljanja tveganj in njihove spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

149. člen (aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz 148. člena tega zakona, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljave izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prvega odstavka tega člena določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila banka izpostavljena pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

150. člen (obrnava tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politike in postopke za identifikacijo poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in upravljanje z njimi, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejetih politik in

postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke oziroma njegov ožji družinski član,
2. član nadzornega sveta banke oziroma njegov ožji družinski član,
3. prokurist banke oziroma njegov ožji družinski član,
4. član višjega vodstva banke oziroma njegov ožji družinski član,
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta oziroma prokurist je hkrati član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva ali prokurist banke,
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež,
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki,
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež,
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora, višjega vodstva oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka.

(3) Član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi drugega odstavka tega člena štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vpliva na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka člena 4 te uredbe.

151. člen

(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, sklepati po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja banke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja z banko, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je potrebno za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov nastane izpostavljenost, ki dosega ali presega 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega bi se izpostavljenost iz vseh poslov povečala za 100.000 eurov, in
2. sklenitev pravnega posla v primerih iz drugega odstavka tega člena.

(4) Za sklenitev pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka člena 4 te uredbe.

6.3.3. Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

152. člen

(politike in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

- (1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.
- (2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustreznimi politikami glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

153. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

- (1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.
- (2) Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevati obveznosti do banke (ocena kreditne sposobnosti) ter kvaliteto zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.
- (3) V zvezi z oceno iz drugega odstavka tega člena mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu z veljavnimi predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

154. člen
(obravnavna kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni, glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kvaliteto zavarovanja terjatev banke.

155. člen
(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

156. člen
(obravnavna preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, da se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisne politike in postopke.

6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj

157. člen

(politike in postopki upravljanja tržnih tveganj)

Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

158. člen

(obravnava obrestnega tveganja)

Banka mora vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje s tveganji, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke.

6.3.5. Upravljanje likvidnostnega tveganja

159. člen

(politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da banka ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, ob upoštevanju normalnih poslovnih dogodkov, ter morebitnih položajev likvidnostnih kriz, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda,
2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobj, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne,
3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah,
4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti.

(4) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

160. člen
(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jo opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah. Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(3) Banka mora najmanj enkrat letno z uporabo različnih scenarijev upravljanja likvidnosti, vključno z uporabo zmanjševanja likvidnostnega tveganja, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politik upravljanja z likvidnostjo ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno z uporabo različnih scenarijev za upravljanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politik, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

161. člen
(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat letno preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodablja na podlagi rezultatov scenarijev upravljanja z likvidnostjo. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politik in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

6.3.6. Upravljanje operativnega tveganja

162. člen

(politike in procesi upravljanja z operativnim tveganjem)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem.

(2) Banka mora za namene iz prvega odstavka tega člena opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki vključujejo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

163. člen

(načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati načrt neprekinjenega poslovanja za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

6.3.7. Upravljanje drugih tveganj

164. člen

(tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasne politike in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank,
2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v zvezi s posli v istem blagu, ali
3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, ki so povezana z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, kot v primeru istega izdajatelja zavarovanja.

165. člen

(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke nastala izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega 10 odstotkov sprejemljivega kapitala banke iz točke (71)(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, je potrebno predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb poveča za vsakih nadaljnjih 5 odstotkov sprejemljivega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prvega odstavka tega člena, banka ne upošteva povezav s centralno ravno države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

166. člen

(tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustreznih politik in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

167. člen

(tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politike in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prvega odstavka tega člena opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter neuskklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestatiti različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. Mehanizmi notranjih kontrol

168. člen

(mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 129. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja,
2. skladnosti praks pri prevzemanju tveganjs s politikami banke glede upravljanja teh tveganj ter
3. ustreznosti izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

169. člen

(vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadar koli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. Politike prejemkov

170. člen (politike prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov na ravni skupine, nadrejene družbe in podrejenih družb, vključno s tistimi, ustanovljenimi v območjih z ugodnejšim davčnim režimom (davčne oaze).

(2) Politike prejemkov iz prvega odstavka tega člena vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti:

1. upravo in višje vodstvo,
2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki,
3. zaposlene, ki lahko v okviru svojih pristojnosti sklepajo posle, ki vplivajo na profil tveganosti banke ter
4. druge zaposlene, katerih celotni prejemki so po velikosti enaki ali višji od prejemkov višjega vodstva ali zaposlenih, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti banke.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejetih politik in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat letno zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s temi politikami in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira in uporablja informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h) in (i) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za primerjavo trendov in praks prejemkov ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

171. člen

(temeljna načela za določanje politik in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politik in praks glede prejemkov upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko,
2. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov,
3. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo,
4. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev,
5. variabilni del prejemka mora vedno temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke
6. variabilni prejemek vsakega posameznika iz drugega odstavka 170. člena tega zakona ne sme presegati 100 % fiksnega prejemka tega posameznika,
7. najmanj 50 % variabilnega prejemka vsakega posameznika iz drugega odstavka 170. člena tega zakona mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke,
8. znaten delež, vendar najmanj 40 % variabilnega prejemka vsakega posameznika iz drugega odstavka 170. člena mora banka odložiti za obdobje treh do petih let,
9. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke tega odstavka, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika,
10. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo. Ta merila vključujejo zlasti primere, v katerih posameznik iz drugega odstavka 170. člena tega zakona:
 - je sodeloval ali bil odgovoren za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
 - ni izpolnil standardov primernosti;
11. vsak posameznik iz drugega odstavka 170. člena tega zakona se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem,
12. plačilo vsakemu posamezniku iz drugega odstavka 170. člena tega zakona, v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi, mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki.

(2) Banka mora upoštevati načela iz prvega odstavka tega člena na način in v obsegu, ki je ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(3) Prejemki, za katere velja odlog iz 8. točke prvega odstavka tega člena, dospejo v plačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(4) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Določbe tega zakona glede variabilnih prejemkov se uporabljajo za posameznike iz drugega odstavka 170. člena tega zakona, razen če drug zakon za posamezne primere določa strožja merila v zvezi z variabilnimi prejemki, kot se uporabljajo na podlagi tega zakona.

172. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena državna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele državno pomoč v skladu s pravili EU o državnih pomočeh, morajo politike in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka morajo prispevati k pravočasnemu povračilu državne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela državno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka člena 4 te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politike prejemkov na način, da ustrezajo preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije. 93(b)

6.6. Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj

6.6.1. Splošno o procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj

173. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja, ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju,
2. tveganja, ki jih banka predstavlja za finančni sistem, z upoštevanjem meril za ocenjevanje sistemskih tveganj v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 in priporočili Evropskega odbora za sistemska tveganja,
3. tveganja, ki so identificirana v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena in pri tem upošteva velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(4) Banka Slovenije preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat letno.

(5) Banka Slovenije vsaj enkrat letno izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

174. člen

(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

(1) Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu z 173. členom tega zakona poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013 izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen,
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in 164. členom tega zakona,
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 156. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja,
4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja,
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja,
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja,
7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s poglavjem 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013,
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke,
9. poslovni model banke,
10. oceno sistemskega tveganja v skladu z merili iz 173. člena tega zakona.

175. člen
(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke v skladu z 173. členom tega zakona redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

176. člen
(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v skladu z 173. členom tega zakona v okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti, če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v bodoče zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

177. člen

(ocena tržnega in obrestnega tveganja)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke v skladu z 173. členom tega zakona redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v členu 105 Uredbe (EU) št. 575/2013, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja in ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz ne-trgovalnih dejavnosti. Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne spremembe pri upravljanju obrestnega tveganja zlasti, če zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer za 200 bazičnih točk banka izkaže izgubo, ki presega 20 odstotkov njenega kapitala, ki se upošteva pri izpolnjevanju kapitalskih zahtev.

178. člen

(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v skladu z 173. členom tega zakona v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda, preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prvega odstavka tega člena pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

179. člen

(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije za namene 173. člena tega zakona pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prvega odstavka tega člena kadarkoli zahteva od banke predložitve dnevnege reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

6.6.2. Pregled in ovrednotenje uporabe notranjih pristopov

180. člen

(poročanje o notranjih pristopih za izračun kapitalskih zahtev)

(1) Banka, ki uporablja notranji pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, razen za operativna tveganja, vsaj enkrat letno predloži Evropskemu bančnemu organu in Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka člena 4 te uredbe, poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, določene v skladu z drugim odstavkom tega člena, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila.

(2) Banka posreduje poročilo iz prvega odstavka tega člena glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka člena 78 Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka člena 4 te uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz drugega odstavka tega člena določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča rezultate izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz drugega odstavka tega člena. **78(2)**

181. člen

(presoja notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v 180. členu tega zakona, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, za izpostavljenosti v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka tega člena vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih pri enaki izpostavljenosti obstajajo velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013,
2. pristopov, ki so izjemno raznoliki ali izjemno podobni in pri katerih so kapitalske zahteve, določene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank, ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka, Banke Slovenije oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, v zvezi z ocenjevanjem notranjih pristopov bank in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, zagotovi da:

1. ne vzpodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi,
2. ne ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov,
3. ne vzpodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

182. člen

(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, zagotovi, da banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, teh ocen ne uporabljajo kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, usmerja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja ter ob upoštevanju meril iz Oddelka 1 Poglavja 3 Naslova I Dela 3 oziroma Oddelkov 1 do 5 Poglavja 5 Naslova IV Dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo:

1. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank ter
2. notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

183. člen

(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

- (1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka člena 4 te uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 določene za pridobitev tega dovoljenja.
- (2) Banka Slovenije pri presoji iz prvega odstavka tega člena pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.
- (3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz drugega odstavka tega člena ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.
- (4) Če v zvezi z notranjim modelom za tržna tveganja Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki kažejo, da model ni dovolj natančen, lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje banki za uporabo tega notranjega modela ali zahteva od banke, da izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi takojšnje izboljšanje modela notranjega pristopa.
- (5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko od banke zahteva, da:
 1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ali
 2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke petega odstavka tega člena zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. Pregled in ocena ustreznega notranjega kapitala in likvidnosti

184. člen

(presoja ustreznega notranjega kapitala)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ugotovitev pregleda in ovrednotenja iz 173. člena tega zakona ugotovi, da banka glede na tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona, banko pisno obvesti o svoji oceni ustreznega zneska, vrst ali razporeditev notranjega kapitala banke ter opredeli rok, v katerem mora banka predložiti poročilo o ukrepih, ki jih bo sprejela za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala in o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s 6.6.1 pododdelkom tega zakona izdela oceno iz prvega odstavka tega člena ob upoštevanju:

1. kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 132. člena tega zakona,
2. ureditve, procese in mehanizme notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona,
3. ocene sistemskega tveganja.

(3) Če banka v določenem roku ne sprejme ukrepov za uskladitev s pisno oceno Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena ali ne predloži poročila o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, lahko Banka Slovenije banki odredi zagotavljanje kapitala v skladu s tretjim odstavkom 251. člena tega zakona.

(4) Če iz poročila banke izhajajo okoliščine, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, Banka Slovenije spremeni svojo oceno ustreznega notranjega kapitala in postopa v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Zoper oceno iz prvega ali četrtega odstavka tega člena banka nima posebnega ugovora, ampak lahko okoliščine in razloge, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, uveljavlja v postopku zoper odredbo o zagotavljanju dodatnega kapitala, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tretjega odstavka tega člena.

6.7. Načrtovanje sanacije in znotrajkupinska finančna podpora

6.7.1. Načrt sanacije

185. člen (načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov, s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke (načrt sanacije).

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije, z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 200. člena tega zakona. (BRRD-A 5/1, A7/2)

186. člen (vsebina načrta sanacije banke)

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati : različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitve uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti (ukrepi sanacije), glede na različne

stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. (BRRD – A5/P6) Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne smejo ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov. (BRRD-A5/P3,P4)

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek ključnih vsebin načrta sanacije, vključno z navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije, (BRRD, Annex A , tč.1., 2.)
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter ključne poslovne dejavnosti in kritične funkcije,
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z ukrepi za s časovnim okvirom za njihovo izvedbo, (BRRD, Annex A , tč4, 5.,10. 12., 20
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje ključnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene,
5. analiza izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerim se te ovire odpravijo, (BRRD, Annex A , tč 6,
6. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na razpolago ter oceno razpoložljivega zavarovanja, vključno z analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije,
7. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke, z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih, ter, da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banko, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja, (BRRD – A9/P6, Annex A , tč.20)
8. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija,
9. opis ukrepov, ki bi se lahko izvršili, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom, (BRRD – A5/P5.3)
10. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu, BRRD, Annex A , tč. 3)
10. seznam pripravljalnih ukrepov, ki jih je ali bo sprejela banka z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije. (BRRD, Annex A , tč. 17, 18, 19) (BRRD – A5/P4)

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije,

2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah. (BRRD-A5/P5, P8)

187. člen

(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrežno spremljanje finančnega položaja banke.

(3) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prvega odstavka tega člena. (BRRD-A9/P1)

(4) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(5) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(6) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, o odločitvi iz četrtega ali petega odstavka tega člena.

188. člen

(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta mora potrditi upravljalni organ banke in ga v skladu s tretjim odstavkom tega člena predložiti Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe. (BRRD-A 5/9)

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne gledena prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na

uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljeni v obdobjih, ki so krajša od enega leta. (BRRD-A 5/2)

(3) Banka mora načrt sanacije ter njegove vsakokratne spremembe posredovati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, ter hkrati predložiti dokazila, da:

1. se bo z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrežno verjetnostjo ohranilo ali ponovno vzpostavilo uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela,
2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrežno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju. (BRRD – 6/2)

(4) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe. (BRRD-A 5/1, A6/1)

189. člen

(poenostavljene obveznosti)

(1) Če je pri opravljanju nadzora nad banko Banka Slovenije odgovorna za izvajanje nalog iz točke i) prvega odstavka člena 4 Uredbe EU št. 1024/2013, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije uporabljajo poenostavljene obveznosti iz 186. do 188. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prvega odstavka tega člena upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije se v zvezi z oceno iz prvega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije določi vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem

načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov. (BRRD – A4/P1-(a-c); A5/P5 – z upoštevanjem P10)

(4) Banka Slovenije lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena, izdelava in sprejme načrt sanacije v skladu z 186. do 188. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz 6.7. oddelka tega zakona, če:

1. je za to banko v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz 6.7. oddelka tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 in shema izpolnjuje zahteve iz 6.7. oddelka tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz petega odstavka tega člena velja, da:

1. vsa sklicevanja na skupino v 6.7. oddelku tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu člena 10 Uredbe 575/2013 ter njihove podrejene družbe in
2. vsa sklicevanja na nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s členom 281. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu s 185. do 188. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vse nalog iz prvega odstavka člena 4 te uredbe ali
2. če banka predstavlja pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz sedmega odstavka tega člena se šteje, da dejavnosti banke predstavljajo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30 000 000 000 EUR ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 % bruto družbenega produkta Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5 000 000 000 EUR.

190. člen
(načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu z 296. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz točke (g) prvega odstavka člena 4 te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katere koli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini. BRRD- A7/ P4.1. BRRD-A7/4

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini, za in izboljšanje finančnega položaja vsake od njih (ukrepi sanacije), pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine, (BRRD – A5/P6)
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 187. člena tega zakona člena tega zakona, (BRRD – A9/P6)
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije, (BRRD – A5/P4)
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvršili, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom. (BRRD – A5/P5.3)

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov. (BRRD-A5/P3,P4)

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe,
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici,
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga,
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice. BRRD- A7/ P4.2

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, identificirati morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine. BRRD- A7/P6.2

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne

znotrajskupinske finančne podpore iz 191. člena tega zakona. BRRD- A7/P5.2

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) in (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 281. člena tega zakona. BRRD- A7/P5.2

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 186. do 188. člen tega zakona. (BRRD – A7/P7)

6.7.2. Sporazum o finančni podpori v skupini

191. člen

(sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga pod pogoji, ki jih določa ta zakon, sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke drugega odstavka 190. člena tega zakona ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije, in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu z 296. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) prvega odstavka člena 4 te uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo kateri koli instituciji, ki je stranka sporazuma, in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 254. člena tega zakona. BRRD A19 – P1

(2) Določbe 6.7.2. pododdelka tega zakona se ne uporabljajo za dogovore ali sheme financiranja, ki veljajo med subjekti iz prvega odstavka tega člena in ki urejajo zagotavljanje finančne podpore instituciji, stranki sporazuma, pri kateri niso podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 254. člena tega zakona. BRRD A19 – P2

(3) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov. BRRD A19 – P5(a)

(4) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo.

(5) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini. BRRD A19 – P9

(6) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino, ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

192. člen

(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno,
2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore,
3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila,
4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
 - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
 - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu, in
 - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine. BRRD A19 – P7

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo,
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo,
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prvim odstavkom tega člena,
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo in, če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila,

povrniti posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnega koli porošstva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali porošstva,

5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo,

6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo,

7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ,

8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi,

9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo. BRRD A23 – P1

(3) Subjekti iz prvega odstavka 191. člena tega zakona lahko zagotovijo finančno podporo instituciji, ki je del iste skupine, če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena.

193. člen

(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 296. člena tega zakona, pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 191. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma. BRRD A20/ P1

(2) Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 296. člena tega zakona, zahtevo iz prvega odstavka tega člena nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev iz četrtega odstavka tega člena. BRRD A20/ P2

(3) Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 296. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz četrtega odstavka tega člena načela in pogoji sporazuma skladni s 192. členom tega zakona in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 254. člena tega zakona, ali BRRD A20 – P3

2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz 1. točke tega odstavka niso izpolnjeni. BRRD A20 – P4

(4) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini, si mora Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka 192. člena tega zakona. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo posreduje vložniku. (BRRD – A20/P5.)

(5) Kateri koli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz četrtega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka, oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka 192. člena tega zakona, če:

1. skupna odločitev iz četrtega odstavka tega člena ni sprejeta v roku štirih mesecev ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz petega odstavka tega člena ne odloči v roku enega meseca.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik primeru iz šestega odstavka tega člena, pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje sodelujočim pristojnim organom ter investitorju. (BRRD – A20/P6)

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz sedmega odstavka tega člena pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, posreduje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini, odgovoren za reševanje. BRRD – A22

(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

BRRD – A21/P1,2

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili:

1. da subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in
2. da je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz drugega odstavka tega člena.

195. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 191. člena tega zakona sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. V primeru, če je pristopil kot stranka sporazuma mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prvega odstavka tega člena, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 431 do 434 Uredbe EU št. 575/2013.

196. člen

(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

BRRD-A24

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prvega odstavka tega člena obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(3) Odločitev o sprejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma. BRRD-A21/P3

197. člen

(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz toče (b) ter (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe,
2. konsolidacijskega nadzornika,
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi in
4. Evropski bančni organ. BRRD A25/P1, P6

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz drugega odstavka 196. člena tega zakona ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini. BRRD A25/P1, P6

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz toče (b) ter (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 192. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije, v primeru iz tretjega odstavka tega člena o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini, nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika,
2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi in
3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 296. člena tega zakona in Uredbe EU št. 1024/2013, nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini,.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz četrtega ali petega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu s členom 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje,
3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi in
4. Evropskemu bančnemu organu. BRRD A25/P1, P6

(8) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 198. členom in po postopku iz 200. člena tega zakona ponovno oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. Pregled in ocena načrta sanacije

198. člen (ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 173. člena tega zakona, preverja ali načrt sanacije, ki ga je v skladu s 185. členom tega zakona predložila

banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 186. do 188. člena tega zakona. (BRRD A6/2)

(2) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke, (BRRD A6/3)
2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti,
3. ali se bo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu lahko z ustrežno verjetnostjo izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije (BRRD A6/2)
4. ali lahko imajo ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz drugega odstavka tega člena, (BRRD A6/1)
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 186. do 188. člena tega zakona,
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka (BRRD –A5/8).

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena posreduje organu, ki je pristojen za reševanje ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena. (BRRD-A6/4)

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v roku šestih mesecev od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa pristojnega za reševanje. (BRRD-A6/2, 4)

199. člen

(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka 198. člena tega zakona oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v roku dveh mesecev predloži popravljen načrt sanacije v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prvega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec. (BRRD A6/5)

(2) Če banka ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije. (BRRD A6/5,8)

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka 198. člena tega zakona oceni, da ugotovljenih pomankljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomankljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomankljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke. (BRRD A6/6,7)

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz tretjega odstavka tega člena od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem,
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo,
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke,
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij,
5. spremeni strukturo upravljanja banke. (BRRD A6/6)

200. člen
(ocena načrta sanacije skupine)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik, skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu z 296. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013, ter oceni ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 189. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe prvega do petega odstavka 198. člena tega zakona in 199. člen tega zakona. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina. BRRD – A8/P-1

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine,
2. o ukrepih za odpravo pomankljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni nadrejene družbe v skupini,

3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni podrejene družbe. (BRRD – A8/P2.(b), P4) (BRRD – A8/P1, P2.(a), (c))

(4) Banka Slovenije si mora v zvezi z odločitvami iz prvega odstavka tega člena skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje načrt sanacije skupine. (BRRD – A8/P3, P4)

(5) Banka Slovenije ali kateri koli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz četrtega odstavka tega člena, oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega drugega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v roku enega meseca.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v roku enega meseca.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo. (BRRD- 8/5.)

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom. (BRRD – A8/P3)

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi, upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena, ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(9) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni odrgan prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku. (BRRD 8/4.2-6.)

6.8. Kvalificirane naložbe banke

201. člen (dovoljenje za kvalificirane naložbe)

(1) Kvalificirana naložba po tem zakonu je naložba, na podlagi katere pridobi banka kvalificiran delež v:

1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice, ali
2. subjektu finančnega sektorja s sedežem v tretji državi.

(2) Banka mora pred vsako pridobitvijo kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za kvalificirano naložbo).

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če:

1. je banka zagotovila ustrezen ureditev notranjega upravljanja iz naslova pridobitve in upravljanja kvalificirane naložbe,
2. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora nad banko in
3. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustrezna likvidnost banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

(4) Za namen iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če:

1. je ob upoštevanju predpisov tretje države ali ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona ali
2. bi bilo zaradi poslovnih ali lastniških povezav subjekta, v katerem bo banka pridobila kvalificirano naložbo, z drugimi družbami ali posamezniki zaradi medsebojnih povezav na podlagi udeležbe v kapitalu ali zaradi nepreglednega poslovanja oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja glede naložb, ki jih banka pridobi v okviru:

1. izvajanja storitev za račun stranke,
2. poplačila svojih terjatev z realizacijo pravic iz zavarovanja, če so bile naložbe dane banki kot zavarovanje njenih terjatev in banka te naložbe odsvoji v roku petih let po pridobitvi,
3. preoblikovanja svojih terjatev do subjekta finančnega sektorja v deleže v kapitalu tega subjekta v postopku prisilne poravnave ali podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi nad tem subjektom.

(6) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o pridobitvi kvalificirane naložbe in o pogojih iz petega odstavka tega člena in predložiti dokazila o izpolnjevanju teh pogojev. Če banka, ki je pridobila kvalificirano naložbo na podlagi 2. ali 3. točke petega odstavka tega člena, ne odsvoji ali ne zmanjša pridobljene kvalificirane naložbe v roku petih let po pridobitvi, mora za ohranitev kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(7) Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja, za katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od razponov iz prvega odstavka 71. člena tega zakona. Banka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi presegla razpon, za katerega velja dovoljenje, pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(8) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo.

202. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Banka Slovenije z odločbo o dovoljenju za kvalificirano naložbo določi rok, v katerem mora banka pridobiti kvalificirano naložbo, za katero je bilo izdano dovoljenje. Rok ne sme biti krajši od treh mesecev.

(2) Za prenehanje veljavnosti dovoljenja za kvalificirano naložbo se smiselno uporablja 73. člen tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 73. člena tega zakona dovoljenje za kvalificirano naložbo ne preneha veljati, če banka po pridobitvi kvalificirane naložbe v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, zmanjša delež naložbe tako, da ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in v roku treh mesecev po odsvojitvi ponovno poveča svoj delež tako, da ponovno dosega razpon, za katerega je bilo izdano dovoljenje.

(4) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če delež kvalificirane naložbe zmanjša pod delež, za katerega je bilo izdano dovoljenje Banke Slovenije.

203. člen
(odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za kvalificirano naložbo, če v zvezi s kvalificirano naložbo niso več izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona. Banka Slovenije v odločbi o odvzemu dovoljenja določi rok, v katerem mora banka zmanjšati kvalificirano naložbo ali izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe.

(2) Če banka v roku iz prvega odstavka tega člena ne zmanjša kvalificirane naložbe ali ne izvede ustreznega preoblikovanja naložbe, se šteje, da gre za neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe.

204. člen
(neupravičena pridobitev kvalificirane naložbe)

Če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z 201. členom tega zakona, Banka Slovenije z odredbo banki določi rok, v katerem mora banka odsvojiti kvalificirano naložbo, izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe ali vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja.

205. člen
(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko od finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, zahteva, da poroča o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za njeno poslovanje in vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

(2) Če finančna institucija iz prvega odstavka tega člena poroča o navedenih dejstvih drugim nadzornim organom v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije od teh organov zahteva predložitve vseh informacij o njenem poslovanju, ki vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

6.9. Poročanje o pomembnih okoliščinah

206. člen

(poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora poročati Banki Slovenije in Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točke (b) in (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini,
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev,
4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic, v pravnih osebah,
5. prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka,
6. o drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 136. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točke (b) in (d) do (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospele vloge,
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 130. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 131. člena tega zakona,
3. če je banka začela z obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali če je banka začela z razvojem nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo,
4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1 Splošne določbe

207. člen (opredelitev pojmov)

V 7. poglavju imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. »varovalni kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 209. členom tega zakona,
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 210. členom tega zakona,
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 221. členom tega zakona,

4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 222. členom tega zakona,
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 223. členom tega zakona,
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
- varovalnim kapitalskim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB in
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun svojega proticikličnega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu s 211. do 214. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države,
9. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu s 211. členom tega zakona,
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013,
11. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB,
12. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013,
13. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

208. člen

(pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi banki zahteve glede vzdrževanja kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena določi Banka Slovenije banki zahteve glede vzdrževanja enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 210. člena tega zakona,
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 223. in 224. člena tega zakona,
3. blažilnika za GSPB iz 221. člena tega zakona,
4. blažilnika za DSPB iz 222. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB,
2. zahteve za vzdrževanje proticikličnega kapitalskega blažilnika,
3. zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj in
4. zahteve za vzdrževanje blažilnika za DSPB

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od 8 dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz tretjega odstavka tega člena. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenja o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. Vrste kapitalskih blažilnikov

7.2.1. Varovalni kapitalski blažilnik

209. člen

(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahtev na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahtev glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona.

7.2.2. Proticiklični kapitalski blažilnik

210. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lasten proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona ali
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.

(4) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

211. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtno letno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi prekomerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljevanju BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP in
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtno letno oceni in določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

- (3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:
1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena,
 2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika in
 3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

212. člen
(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 % in 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz 211. člena tega zakona.

213. člen
(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0%, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 216. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije v kriznih razmerah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 216. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0%, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

214. člen

(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %)

- (1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.
- (2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.
- (3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5%.

215. člen

(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

- (1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.
- (2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji prekomerne kreditne rasti v tej državi.
- (3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi drugega odstavka tega člena, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.
- (4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.
- (5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije

upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 217. člena tega zakona.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije v izrednih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 217. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

216. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtno objavi na svoji spletni strani stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu s 211. členom tega zakona in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami ostalih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prvega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika,
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda,
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 211. člena tega zakona,
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika,
5. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika,
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom,
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije vsako četrtno uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka tega člena.

217. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije objavi na svojih spletnih straneh stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 215. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prvega odstavka tega člena vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja,
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika,
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika,
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

218. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5%)

Kadar Banka Slovenije v skladu s 214. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to priznavanje objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika,
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja,
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika,
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

219. člen

(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot GSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke,
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije določi banko kot GSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine,
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom,
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina,
4. zapletenost skupine,
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije banko iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno izmed petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 221. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot GSPB in jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB, ji določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 221. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena,
2. opredeli kot GSPB banko iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije, ne presega najnižje presečne vrednosti določene za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(6) V primeru iz 2. točke petega odstavka tega člena, Banka Slovenije o določitvi banke kot GSPB obvesti Evropski bančni organ in mu posreduje utemeljitev za takšno odločitev.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preverja skupni rezultat na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ter razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko ob ponovnem pregledu Banka Slovenije ugotovi, da se z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin GSPB prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 221. členom tega zakona ali
2. banka ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o rezultatih pregleda in o določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena. Banka Slovenije te informacije objavi na svoji spletni strani.

220. člen
(določanje drugih sistemske pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot DSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke,
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije banko iz prvega odstavka tega člena opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemske tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemske tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo EU ali Republike Slovenije,
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena, Banka Slovenije, v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da za upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB odloči, da:

1. se za banko uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika ali
2. banka ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o bankah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preverja izpolnjevanje meril za DSPB ter ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o

rezultatih zadevno DSPB, Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

221. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi tretjega odstavka 219. člena tega zakona in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. za drugo podkategorijo: 1,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
3. za tretjo podkategorijo: 2% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
4. za četrto podkategorijo: 2,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
5. za peto podkategorijo: 3,5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona in
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.

222. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB v višini, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 2% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 220. člena tega zakona, na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPB ali DSPB, ki je EU nadrejena banka in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPB, za podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti:

1. 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali
2. stopnje blažilnika za GSPB ali nadrejeno DSPB na konsolidirani podlagi.

(4) DSPB izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona in
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije en mesec pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi blažilnika za DSPB o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic.

(6) Obvestilo iz petega odstavka tega člena vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja,
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so ji na voljo,
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

7.2.4. Blažilnik sistemskih tveganj

223. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da vzdržuje blažilnik sistemskega tveganja najmanj v višini 1% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani oziroma posamični in konsolidirani podlagi, če je to potrebno, da se preprečijo ali zmanjšajo dolgoročna neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami glede kapitala na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 458 in 459 navedene uredbe, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnila imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

(3) Banka izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka tega člena z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona in
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.
6. zahteve po vzdrževanju blažilnika GSPB ali blažilnika DSPB v skladu z določbami 221. in 222. člena tega zakona

224. člen (določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določeno skupino bank, in sicer za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, pri čemer stopnjo določi s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne skupine bank lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(2) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri razloge za določitev zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.

(4) Ko Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s 7.2.4. pododdelkom tega zakona, lahko predlaga Evropskemu odboru za sistemska tveganja, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v skladu z 227. členom tega zakona.

225. člen

(Postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav en mesec pred objavo iz 226. člena tega zakona. Obvestilo vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji,
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji,
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna, in predstavlja učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja,
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij,
5. utemeljitev, zakaj drugi ukrepi iz tega zakona ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen členov 458 in 459 navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov,
6. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

(2) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3% za izpostavljenosti v drugih državah članicah in tretjih državah po posredovanju uradnega obvestila iz prvega odstavka tega člena. Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Unije.

(3) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, lahko pa tudi za izpostavljenosti v tretjih državah v višini od 3% do 5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, predhodno obvesti Komisijo in ji posreduje informacije iz prvega odstavka tega člena. Banka Slovenije sprejme odločitve o stopnji blažilnika sistemskih tveganj skladno z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v višini od 3% do 5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v primeru banke, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, o tem obvesti imenovane organe te države članice, Komisijo in Evropski odbor za sistemska tveganja. Če v roku enega meseca od obvestila iz prvega odstavka tega člena, imenovani organi te države članice izrazijo nestrinjanje s predloženo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj ali če Komisija in Evropski odbor za sistemska tveganja v tem roku izdeta negativno priporočilo, Banka Slovenije:

1. prekine postopek in lahko zaprosi za posredovanje Evropskega bančnega organa v skladu z členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede določitve blažilnika sistemskih tveganj ter sprejme odločitve v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa, ali
2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje blažilnika sistemskih tveganj iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji ali tretji državi v višini nad 5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali za izpostavljenosti v drugi državi članici nad 3% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, obvesti Komisijo,

Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovane organe zadevnih držav. Obvestilo vključuje vse informacije iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če v roku dveh mesecev od obvestila iz prejšnjega odstavka tega člena, Komisija sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

226. člen
(Objava stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj,
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj,
3. utemeljitev blažilnika sistemskih tveganj,
4. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, ter
5. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 3. točke prvega odstavka tega člena lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitev o odpravi blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

227. člen
(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovani organ te države članice. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 225. člena tega zakona.

7.3. Kombinirana uporaba blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj

228. člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Kadar za banko na konsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB, DSPB oziroma blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva. Kadar za banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja samo za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPB ali za GSPB, ki se uporablja v skladu z 221. ali 222. členom tega zakona.

(3) Za banko, ki je del skupine ali podskupine, v kateri je GSPB ali DSPB, zahteva po skupnem blažilniku, ki jo mora banka izpolnjevati na posamični podlagi, ne sme biti nižja kot:

1. v primeru iz prvega odstavka tega člena: vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika ter višjega izmed blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi,
2. v primeru iz drugega odstavka tega člena: vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika, blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi.

7.4. Ukrepi za ohranitev kapitala

229. člen

(zahteva po skupnem blažilniku)

Banka mora vedno izpolnjevati ali presehati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

230. člen

(omejitve razdelitev)

(1) Banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da banka ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljevanju MDA) v skladu z 231. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA, ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 233. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz drugega odstavka tega člena pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom,
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku in
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju,
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013,
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) člena 26(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko po izračunu MDA in posredovanju obvestila iz drugega odstavka tega člena opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 231. členom tega zakona.

(5) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(6) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 223. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

**231. člen
(izračun MDA)**

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanja iz tretjega odstavka 230. člena tega zakona

(2) Vsota iz prvega odstavka tega člena se izračuna kot seštevek dobička banke ustvarjenega med letom in čistega dobička poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi skupščine banke glede uporabe bilančnega dobička ali dejanja iz tretjega odstavka tega člena, pri tem pa se seštevek zmanjša za davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer:

1. če je višina tega deleža nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0,
2. če je višina tega deleža višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2,
3. če je višina tega deleža višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4,
4. če je višina tega deleža višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen tretjega odstavka tega člena se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona.

**232. člen
(obveščanje Banke Slovenije)**

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najkasneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 230. člena, o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjenega na:

- navadni lastniški temeljni kapital,
- dodatni temeljni kapital,
- dodatni kapital,
- 2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta,
- 3. MDA, izračunan v skladu z 231. členom tega zakona,
- 4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re-)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

233. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh ko ugotovi, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni, ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka tega člena mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja,
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke,
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala, z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz naslednjega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v roku treh mesecev po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku v primernem roku.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka tega člena, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. dodatno omeji izplačila banke.

234. člen
(poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

8. UKREPI NADZORA

8.1 Splošne določbe glede ukrepov nadzora Banke Slovenije

235. člen
(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen če za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prvim odstavkom tega člena s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki, in
2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:

1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij,
2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon, ter
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije, glede na informacije s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati mogoč vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka člena 4 te uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila, ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi (EU) št. 1024/2013 ali Uredbi (EU) št. 468/2014 izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, za reševanje katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga skladno z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prvega stavka tega odstavka, ni sodnega varstva.

236. člen (načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prvega odstavka tega člena opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu s 6.6. oddelkom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu z 173. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. banke, ki bi lahko povzročile sistemska tveganja za finančni sistem, in
3. druge banke, pri katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z 6.6. oddelkom tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz drugega odstavka tega člena opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki iz prvega odstavka tega člena ter pogoje za njihovo izvedbo,
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena,
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z 6.6. oddelkom tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke,
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki,
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke,
4. dodatni ali pogostejši pregledi operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke,
5. tematski pregledi za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

237. člen
(ukrepi Banke Slovenije)

Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

238. člen
(pooblašcene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Kadar je sklenitev pogodbe s pooblaščenim revizorjem in drugo strokovno usposobljeno osebo nujno potrebna, da se zagotovi učinkovit nadzor in pravočasno izvedejo ukrepi nadzora, Banka Slovenije odda naročilo in sklene pogodbo po postopku oddaje naročila s pogajanjem brez predhodne objave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti.

(4) Če bi v postopku oddaje naročila po postopku iz prejšnjega odstavka lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, se z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena Pogodbe o delovanju Evropske Unije lahko pogodba sklene neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(5) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena ter o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

239. člen

(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v roku 15 dni po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

8.2. Poročanje in pregled poslovanja banke

240. člen (sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti s strani zaposlenih v bankah, da posredujejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona. 71(1)

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prvega odstavka tega člena zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev, 71(2a)
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih. 71(2a)

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov
2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni. 71(2c,d)

(4) Podatkov iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe. 71(2d)

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se ustrezno odpravijo posledice le-teh. 71(2b)

241. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije:

1. o pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona,
2. o članih uprave in nadzornih svetov bank, v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke,
3. o poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji,
4. o poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji,
5. o finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor,
6. o okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža,
7. o okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar obstajajo razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

242. člen (poročila banke)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembna za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

243. člen
(pregled poslovanja)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije omogočiti pregled poslovanja, ki ga opravi pooblaščen oseba Banke Slovenije na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke.

244. člen
(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije posreduje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 245. do 248. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrti odstavek tega člena.

245. člen
(način opravljanja pregleda)

- (1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki ga za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).
- (2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.
- (3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za doseg namena nadzora.
- (4) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

246. člen
(obseg pregleda)

- (1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.
- (2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.
- (3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

247. člen
(pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

248. člen

(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev,
2. postopke v okviru računalniške rešitve,
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

249. člen

(poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti,
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov,
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki,
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo,
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga,
6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidiran nadzor banke ter
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

8.3. Ukrepi nadzora zoper banko

8.3.1. Odredba za odpravo kršitev banke

250. člen (odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka

9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prvega odstavka tega člena odredi, da izvede določene ukrepe iz 251. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (dodatni ukrepi).

(3) Pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke so podani, če ima ali bi lahko imela kršitev pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

251. člen (dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanja ugotovljenih kršitev v banki (v nadaljevanju: dodatni ukrepi), če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 ali preprečil nastanek kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi kapital, ki presega zahteve iz 7. poglavja tega zakona in iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeta v členu 1 navedene uredbe,
2. naloži upravi banke, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke,
3. naloži upravi banke, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo,
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev,
5. naloži upravi banke ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,
 - prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki predstavljajo pomembno tveganje za finančni položaj banke,
6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
 - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,

- s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki predstavljajo za banko povečano tveganje,

7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke,

8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke

9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila,

10. omeji spremenljive prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke,

11. določi posebne dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke,

12. zahteva dodatno in pogostejše poročanje banke, zlasti v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke,

13. naloži nadzornemu svetu, da imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta,

14. zahteva dodatna razkritja banke.

(3) Banka Slovenije naloži banki ukrep iz 1. točke drugega odstavka zlasti, če na podlagi drugih ukrepov Banke Slovenije banka verjetno ne bo ustrezno izboljšala ureditev, procesov, mehanizmov in strategij ureditve notranjega upravljanja, in so podane naslednje okoliščine:

1. če banka ne zagotavlja ustreznega pokritja tveganj ali dejavnikov tveganj, ki niso upoštevani pri izračunu kapitalskih zahtev banke v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali na podlagi 7. poglavja tega zakona,

2. če z upoštevanjem ocene iz 177. člena tega zakona ali ocene iz 183. člena tega zakona ugotovi, da banka zaradi neusklajenost z zahtevami za uporabo zadevnih pristopov ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala kapitalske ustreznosti,

3. če so tveganja banke verjetno podcenjena, kljub izpolnjevanju zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

4. če banka v skladu s členom 377(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 Banki Slovenije sporoči, da rezultati stresnih testov, ki jih izvede banka v skladu z navedenim členom, bistveno presegajo kapitalsko zahtevo za portfelj trgovanja s korelacijo,

5. druge okoliščine iz katerih izhaja, da banka ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede ureditve notranjega upravljanja v skladu s tem zakonom ali zahtev glede velikih izpostavljenosti iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije naloži banki ukrep iz 1. točke drugega odstavka tega člena ob upoštevanju ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s 6.6. oddelkom tega zakona in 184. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke,

2. ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja,

3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu s 6.6. oddelkom tega zakona,

4. sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

(6) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja, poleg zahteve iz petega odstavka tega člena banki izreče tudi druge ukrepe nadzora, vključno zglobo. 105.2

252. člen
(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnosti (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

253. člen
(ugotovitvena odločba o odpravi kršitev)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka 252. člena tega zakona ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

8.3.2. Ukrepi zgodnjega posredovanja

254. člen

(ukrepi zgodnjega posredovanja)

(1) Če so v banki podane kršitve zahtev iz tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, ali bodo te kršitve verjetno podane v bližnji prihodnosti zlasti zaradi hitrega slabšanja finančnega položaja banke, vključno s slabšanjem likvidnosti, naraščanjem stopnje zadolženosti, nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, lahko Banka Slovenije, ne glede na 250. in 251. člen tega zakona, izreče naslednje ukrepe (ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije,
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu,
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo,
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke,
5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe niso primerne za opravljanje svojih nalog,
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke, v skladu z načrtom sanacije,
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke,
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki,
9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ za reševanje za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prvega odstavka tega člena upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prvega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5-odstotna točka. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti organ za reševanje.

(4) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona.

255. člen

(sklic skupščine banke)

(1) Banka Slovenije, lahko z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve.

(2) Sklic skupščine banke v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena se ne glede na 297. člen ZGD-1 objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(3) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(4) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banke Slovenije, sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke. Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi z sklicem skupščine.

256. člen

(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine določene v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov določenih v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona, glasovanje obvezno izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča predlogih ukrepov v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopanega najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona, predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje

osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalske rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopanega najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz petega odstavka tega člena na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona v predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe 36. člena ZTFI glede obvezne objave prospekta.

257. člen

(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščen revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki, mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen,
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka,
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz tretjega odstavka tega člena vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega

zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vločka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

258. člen

(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 254. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 255. do 257. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena, ki je bil sprejet z večino glasov iz 256. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena, o povečanju osnovnega kapitala banke, ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljaven, sklepa ne razveljavi ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahteve v pravdi.

259. člen

(razrešitev uprave banke in višjega vodstva banke)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki, in

2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena pred imenovanjem posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v roku 5 delovnih dni po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi iz prvega odstavka tega člena oceni, da ob upoštevanju položaja banke posamezni član ali upravljalni organ oziroma višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(3) V zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka tega člena ne ugovarja imenovanju.

(4) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 250. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona in ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona.

260. člen

(imenovanje posebnega pooblaščenca)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščenec v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka 259. člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi 259. člena tega zakona ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali
2. za izvajanje posameznih nalog v banki, brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije imenuje kot posebnega pooblaščenca osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz drugega odstavka tega člena. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 39. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali kot dodatno funkcijo, skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencom ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali ponovno vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 250. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. in 259. člena tega zakona.

261. člen

(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka 260. člena tega zakona. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu z 282. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka tega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

262. člen

(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)

- (1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 260. člena tega zakona in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišja strokovna in etična načela bančnega poslovanja in upravljanja.
- (2) Banka mora posebnemu pooblaščenцу zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.
- (3) Banka mora posebnemu pooblaščenцу omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.
- (4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščenцу na njegovo zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščenцу nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.
- (5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.
- (6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

263. člen

(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

- (1) Če Banka Slovenije, kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 260. členom tega zakona o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.
- (2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prvega odstavka tega člena, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 260. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz tretjega odstavka tega člena odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je podana najkasneje v roku treh dni od obvestila iz tretjega odstavka tega člena. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejen družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeno družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je posredoval obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v roku 5 dni od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz šestega odstavka tega člena predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevem obdobju posvetovanja ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali kateri koli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU, glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona v zvezi z:

- kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
- ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,
- ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,
- pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije
2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali kateri koli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz devetega odstavka tega člena, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtem odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom 3 dnevne roka za posvetovanje, ali
2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom 5 dnevne roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi v roku treh dni, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v roku treh dni, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtem ali osmim odstavkom tega člena.

8.3.3. Globa za kršitev banke

264. člen (globa za kršitev banke)

(1) Če Banka Slovenije pri nadzoru nad banko ugotovi, da je banka odgovorna za kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, lahko banki z odločbo izreče tudi globo, pod pogoji, določenimi v tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: odločba o globi).

(2) Kršitve, za katere se banki lahko izreče globa, so podane zlasti v naslednjih primerih:

1. če je banka pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj, ali če opravlja dejavnosti, ki jih na podlagi tega zakona ni upravičena opravljati,

2. če banka ne obvesti Banke Slovenije o spremembi imetništva njenih delnic v skladu s 74. členom tega zakona,
3. če banka ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona ali ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona,
4. če banka ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 99(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
5. če banka ne sporoča informacij v skladu s členom 101 Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
6. če banka ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s členom 394(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
7. če banka ne sporoča informacij o likvidnosti v skladu s členom 415(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
8. če banka ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s členom 430(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
9. če banka ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s členom 412 Uredbe (EU) št. 575/2013,
10. če banka doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 395 Uredbe (EU) št. 575/2013,
11. če je banka izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013,
12. če banka ne razkrije informacij v skladu s členom 431(1), (2) in (3) ali členom 451(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije,
13. če banka izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z določbami 230. člena tega zakona, ali je izplačilo v nasprotju s členi s členi 28, 51 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013,
14. če banka krši predpise s področja preprečevanja pranja denarja,
15. če je banka omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravlja funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;
16. če banka kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena tega zakona,
17. če banka po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 107. člena tega zakona,
18. če banka ne ravna v skladu z odredbo iz 204. člena tega zakona,
19. če banka ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 111. člena, ali če začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 113. členom tega zakona,
20. če banka začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 115. člena tega zakona,
21. če banka ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 116. členom tega zakona,
22. če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 201. člena tega zakona,
23. če banka ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,
24. če banka v zvezi z delovanjem nadzornega sveta ni zagotovila imenovanja komisij nadzornega sveta v skladu s 50. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu z 51., 52. ali 53. členom tega zakona,

25. če banka vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 87. členom tega zakona;
26. če banka ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskim izkazi v skladu s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona,
27. če banka ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu z 90. členom tega zakona,
28. če banka glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 89. členom tega zakona,
29. če banka v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 93. člena tega zakona na svojih javnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1,
30. če banka ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi (četrti odstavek 93. člena tega zakona),
31. če banka pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 243. do 249. členu tega zakona
32. če banka ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja s tveganji oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 309. člena tega zakona,
33. če banka krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 126. in 127. členom tega zakona,
34. če banka ne ravna v skladu z odredbo iz 254. in 259. člena tega zakona;
35. če banka posebnemu pooblaščenцу iz 260. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 260. in 262. člena tega zakona;
35. če banka krši predpise s področja jamstva za vloge.

(3) Banka je odgovorna za kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, če je kršitev posledica ravnanj ali opustitev, ki jih pri opravljanju njene dejavnosti z naklepom ali iz malomarnosti stori storilec v imenu banke ali za njen račun ali v njeno korist ali z njenimi sredstvi. Če storilec ni odgovoren za kršitev ali ga ni mogoče ugotoviti, je banka odgovorna za kršitev tudi, če je upravljalni organ banke ali odgovorna oseba banke opustila dolžno nadzorstvo, s katerim bi se preprečil nastanek kršitve.

(4) Ne glede na tretji odstavke tega člena banka ni odgovorna za kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, če dokaže, da je bila kršitev storjena:

1. z namenom škodovanja banki ali
2. s kršitvijo pogodbe, na podlagi katere storilec opravlja delo ali storitev za banko, ali kršitve pravil ali navodil banke, če je kršitev pogodbe, pravila ali navodil posledica naklepnega ravnanja ali opustitve storilca in je banka v okviru dolžnega nadzorstva pravočasno izvedla vse ukrepe, da se prepreči kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Globe ni dopustno izreči, če preteče pet let od dneva, ko je storjena kršitev iz prvega odstavka tega člena.

(6) Kolikor ni v tem zakonu določeno drugače, se glede odgovornosti banke za kršitev, za katero se lahko izreče globa, ter glede časa in kraja storitve kršitve, smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika glede silobrana, skrajne sile, prisiljenosti, neprištevnosti, naklepa, malomarnosti, dejanske in pravne zmote ter časa in kraja storitve kaznivega dejanja.

265. člen
(višina globe za banko)

(1) Globa se v primerih iz 264. člena tega zakona lahko izreče banki največ v višini do:

1. 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz 1. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije pri določanju višine globe upošteva odgovornost banke, pomen kršitve za varno in skrbno upravljanje banke ter učinkovitost globe, da se odvrnejo nadaljnje kršitve banke.

(3) Banka Slovenije v odločbi o globi določi tudi rok, v katerem mora biti globa plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece.

(4) Če banka kršitev, zaradi katerih se izreče globa, ne odpravi v roku, določenem v odredbi, lahko Banka Slovenije banki z odločbo izreče periodičnoglobo, ki se določi za vsak dan kršitve po izdaji te odločbe, dokler banka kršitve ne odpravi (v nadaljnjem besedilu: odločba o periodični globi). Vsota periodične globe ne sme presegati dvakratnika zneska iz prvega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije lahko banki izreče periodično globo tudi v primeru, če je banki za isto kršitev že izrekla globo. V tem primeru vsota že izrečene globe in periodične globe ne sme presegati dvakratnika zneska iz prvega odstavka tega člena.

(6) Globe, ki jih izreče Banka Slovenije v skladu z 264. členom tega zakona, so prihodek Banke Slovenije in se upoštevajo pri določanju stroškov nadzora nad bankami za namene 239. člena tega zakona.

8.3.4. Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke

266. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov,
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz delov 3, 4 ali 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 251. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora,
4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora,
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog,
6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke,
7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Za namen iz 7. točke drugega odstavka tega člena se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(4) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, banki prepove opravljati te posle.

(5) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje bank, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v roku šestih mesecev verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje bank, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

267. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov,
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom,
3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev,
4. če so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka člena 4 te uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

268. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prvega odstavka tega člena odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti se določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče ogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

8.4. Ukrepi nadzora zoper kvalificirane imetnike

269. člen

(odvzem dovoljenja za kvalificiran delež)

(1) Dovoljenje za kvalificiran delež se odvzame:

1. če kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi ali
2. če nastopijo druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona zavrne zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 270. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo.

270. člen

(odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic).

(2) V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,
2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Za odredbo o odsvojitvi delnic se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

271. člen
(poročilo o odsvojitvi delnic)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz prvega odstavka tega člena zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice.

(3) V postopku iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja prvi in drugi odstavek 340. člena tega zakona.

272. člen
(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 74. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih,
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic banke se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh potem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

273. člen

(globa za kršitev kvalificiranega imetnika)

(1) Če Banka Slovenije v postopku nadzora ugotovi, da je neupravičeni imetnik odgovoren za neizvršitev odredbe o odsvojitvi delnic, lahko neupravičenemu imetniku z odločbo o izreče periodično globo, pod pogoji, določenimi v tem zakonu. Neupravičeni imetnik je odgovoren za neizvršitev odredbe o odsvojitvi delnic, če naklepno ali zaradi malomarnosti ni izvršil odredbe o odsvojitvi. Za odgovornost neupravičenega imetnika, ki je pravna oseba, se smiselno uporablja tretji in četrti odstavek 264. člena tega zakona.

(2) Periodična globa se določi za vsak dan kršitve po izdaji odločbe o periodičniglobi, dokler neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic banke. Vsota periodične globe ne sme presegati:

1. če se izreče neupravičenemu imetniku, ki je pravna oseba: 10 % skupnega letnega neto prometa te pravne osebe, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. če se izreče neupravičenemu imetniku, ki je fizična oseba: 5.000.000 eurov.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku izreče globo tudi do višine dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz drugega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije pri določanju višine globe upošteva odgovornost neupravičenega imetnika, pomen kršitve za varno in skrbno upravljanje banke ter pomen globe, da se odvrnejo nadaljnje kršitve neupravičenega imetnika.

(5) Banka Slovenije v odločbi s katero izreče periodično globo, določi tudi rok, v katerem mora biti plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece.

(6) Neupravičenemu imetniku iz prvega odstavka tega člena ni dopustno izreči periodične globe, ko preteče pet let od poteka roka za izvršitev odredbe o odvojitvi delnic.

(7) Kolikor ni v tem zakonu določeno drugače, se glede odgovornosti za kršitev, časa in kraja storitve kršitve, za katero se lahko izreče globa neupravičenemu imetniku, smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika glede silobrana, skrajne sile, prisiljenosti, neprištevnosti, naklepa, malomarnosti, dejanske in pravne zmote ter časa in kraja storitve kaznivega dejanja.

(8) Globe, ki jih izreče Banka Slovenije v skladu s tem členom, so prihodek Banke Slovenije in se upoštevajo pri določanju stroškov nadzora nad bankami za namene 239. člena tega zakona.

8.5. Ukrepi nadzora zoper člana upravljalnega organa

274. člen (odredba članu upravljalnega organa)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha z določenimi ravnanji ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prvega odstavka tega člena.

275. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame:

1. če je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja,
2. če član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju s 36. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več drugih pogojev iz 39. člena tega zakona, za imenovanje za člana uprave banke,
3. če član huje krši dolžnosti člana uprave iz 46. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve:

1. če so zaradi ravnanja člana uprave posledično v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz drugega odstavka 264. člena tega zakona,
2. če član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz 274. člena tega zakona ali
3. če član uprave ponovno krši dolžnosti člana uprave iz 46. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

276. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave lahko Banka Slovenije v primeru iz prvega odstavka 275. člena tega zakona hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če:

1. član uprave ne odpravi kršitve ali
2. član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

277. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja,
2. član po imenovanju za člana nadzornega sveta banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju z 36. členom tega zakona ali ne izpolnjuje drugih pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke iz 54. člena tega zakona,
3. član hujše krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 56. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 56. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz drugega odstavka 264. člena tega zakona,
2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 56. člena z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti ali
3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 274. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

(4) Za pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporablja 276. člen tega zakona.

278. člen

(globa za kršitev člana uprave ali nadzornega sveta)

(1) Če je član uprave odgovoren za kršitev dolžnosti člana uprave iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona in je posledično v banki podana ali bi lahko bila podana kršitev iz drugega odstavka 264. člena tega zakona, se lahko članu uprave poleg drugih ukrepov nadzora z odločbo izreče tudi globo pod pogoji, določenimi v tem členu. Član uprave je odgovoren za kršitev, za katero se lahko izreče globa, če je naklepno ali iz malomarnosti ravnal ali opustil dolžno ravnanje v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 46. člena tega zakona ter je vedel ali bi moral vedeti, da bo zaradi tega podana ali bi lahko bila podana v banki kršitev iz

drugega odstavka 264. člena tega zakona.

(2) Če je član nadzornega sveta odgovoren za kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 56. člena tega zakona in je posledično v banki podana ali bi lahko bila podana kršitev iz drugega odstavka 264. člena tega zakona, se lahko članu nadzornega sveta poleg drugih ukrepov nadzora z odločbo izreče tudi globa pod pogoji, določenimi v tem členu. Član nadzornega sveta je odgovoren za kršitev, za katero se lahko izreče globa, če je naklepno ali iz malomarnosti ravnal ali opustil dolžno ravnanje v nasprotju s prvim odstavkom 56. člena tega zakona ter je vedel ali bi moral vedeti, da bo zaradi tega podana ali bi lahko bila podana v banki kršitev iz drugega odstavka 264. člena tega zakona.

(3) Članu uprave ali nadzornega sveta, ki je odgovoren za kršitev, za katero se v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena lahko izreče globa, ni dopustno izreči globe, ko preteče pet let od dneva, ko je storjena kršitev. Kolikor ni v tem zakonu določeno drugače, se glede odgovornosti za kršitev, časa in kraja storitve kršitve, za katero se lahko izreče globa članu uprave ali nadzornega sveta, smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika glede silobrana, skrajne sile, prisiljenosti, neprištevnosti, naklepa, malomarnosti, dejanske in pravne zmote ter časa in kraja storitve kaznivega dejanja.

(4) Banka Slovenije lahko članu uprave ali nadzornega sveta v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče globo največ do višine:

1. 5.000.000 eurov ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti in dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz 1. točke tega odstavka..

(5) Banka Slovenije pri določanju višine globe upošteva odgovornost člana upravljalnega organa, pomen kršitve za varno in skrbno upravljanje banke ter pomenglobe, da se odvrnejo nadaljnje kršitve članov upravljalnega organa.

(6) Banka Slovenije v odločbi, s katero izreče globo, določi tudi rok, v katerem mora biti globa plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece.

(7) Če član upravljalnega organa v roku, določenem v odločbi, ne odpravi ugotovljenih kršitev, lahko Banka Slovenije članu upravljalnega organa z odločbo izreče periodičnoglobo, ki se določi za vsak dan kršitve po izdaji te odločbe, dokler član kršitve ne odpravi. Vsota periodične globe ne sme presežati zneska iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije lahko članu upravljalnega organa izreče periodično globo tudi v primeru, če mu je že izrekla globo. V tem primeru vsota že izrečene globe in periodične globe ne sme presežati zneska iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Globe, ki jih izreče Banka Slovenije v skladu s tem členom, so prihodek Banke Slovenije in se upoštevajo pri določanju stroškov nadzora nad bankami za namene 239. člena tega zakona.

8.6. Razkritja v zvezi z nadzorom

279. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank,
2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 173. člena tega zakona.

(2) Brez poseganja v določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

280. člen

(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi dela 5 Uredbe (EU) št. 575/2013 na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s členi 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz členov 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti,

2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi,
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
- skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:
1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti,
 2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi,
 3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi, v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

281. člen

(razkritje informacij o izdanih dovoljenjih)

- (1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.
- (2) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o

zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

282. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki predstavljajo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prvega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:

- o nazivu in sedežu pravne osebe,
- o imenu fizične osebe,

2. o kršitvi:

- opis okoliščin in ravnanj, ki predstavljajo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013
- naravo ugotovljenih kršitev,

3. izrek odločbe s katero se postopek konča,

4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, ki poleg informacij iz drugega odstavka tega člena obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(4) Pri objavi informacij na podlagi tretjega odstavka tega člena, Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Predmet objave je odločba ali povzetek odločbe brez zaupnih podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spetni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi.

(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, Banka Slovenije prosilcu za dostop do podatkov javnega značaja zavrne zahtevo za dostop podatkov, ki predstavljajo zaupno informacijo ali zaupni podatek stranke ali tretjih oseb, razen glede informacij iz drugega odstavka tega člena.

283. člen
(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 282. člena tega zakona lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz drugega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve, ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave, ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz drugega odstavka tega člena odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora izdani na podlagi tega zakona kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu z 282. členom tega zakona in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena, te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži in navede rok za zadržanje objave.

(6) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo, pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na peti odstavek 282. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelju po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

9. POSEBNE VRSTE NADZORA

9.1. Nadzor nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice

284. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali preko podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prvega odstavka tega člena, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga, in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma posreduje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu z Delom 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, pristojnemu organu na njegovo zahtevo posreduje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice, in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko

Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

285. člen

(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

286. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice posreduje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici,
2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banka izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s tretjim odstavkom 251. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalne zahteve v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu 173. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu z 299. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu z 161. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah, ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka tega člena ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 201. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz četrtega odstavka tega člena temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

287. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko, ne glede na prvi odstavek tega člena, zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščenice Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

288. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali preko podružnice, prejme informacijo, da banka krši, ali

da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe (EU) št. 575/2013, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu, z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

289. člen

(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljanje posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

9.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije

290. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalne ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prvega odstavka tega člena, zlasti po izmenjavi informacij s katerimi razpolaga, in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

291. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko predlaga pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka,
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke v državi članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti in števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne, Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 298. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

292. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

- (1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanim pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.
- (2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 243. do 248. člena tega zakona.
- (3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.
- (4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 119. člena tega zakona.
- (5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, posreduje pristojnemu organu države članice.

293. člen
(poročanje banke države članice)

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

294. člen
(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)

- (1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 119. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.
- (2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice posredovala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem, ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije, ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.
- (3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred posredovanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku tega člena, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema, ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.
- (4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 263. člena tega zakona ali globo iz 264. člena tega zakona.
- (5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti po tem, ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe, oziroma po tem, ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.
- (6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.
- (7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev, ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.
- (8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

295. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev, in da se zavarujejo interesi strank te banke.

9.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

296. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali

2. če je banka podrejena:

- nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali

- EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,

3. v primerih iz člena 22 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding ali mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ter je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni

pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic.

(5) Ne glede na določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.

297. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 296. člena tega zakona na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju dejavnosti bank v drugih državah članicah.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prvega odstavka tega člena mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

298. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije po 296. členu tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB

pri pripravi na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prvega odstavka tega člena vključuje ukrepe iz 251. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

299. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi za bančno skupino, upošteva njegov finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevani ravni kapitala na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, pri vseh subjektih v bančni skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepov za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanja likvidnostnega tveganja iz 6.3.6. pododdelka tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 251. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganosti bančne skupine,
2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena: v enem mesecu od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja bančne skupine.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganosti bančne skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja bančne skupine iz drugega odstavka tega člena tudi ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

- (4) Obrazloženo skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.
- (5) Banka Slovenije ali kateri koli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena, do izteka roka iz drugega odstavka tega člena, oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.
- (6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi:
1. če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
 2. če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od vložitve zahteve iz petega odstavka tega člena.
- (7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdelali sodelujoči pristojni organi ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.
- (8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.
- (9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.
- (10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.
- (11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. 113/4/2 Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke

ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

300. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 303. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 298., 299. in 301. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010,
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija,
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine,
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 302. člena in tretjega odstavka 304. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora,
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, za vse osebe v bančni skupini, brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013.
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 298. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 285. člena tega zakona, Evropski bančni organ in po potrebi centralne banke Evropskega sistema centralnih bank ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz 2.2.1 pododdelka tega zakona.

(4) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije. Slednja v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;

3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(5) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 286. člena tega zakona.

(6) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013.

(7) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 303. člena tega zakona.

301. člen

(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz člena 18 Uredbe 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 285. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 18. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema,
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prvega odstavka tega člena takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi in Evropski bančni organ.

302. člen

(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

303. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prvega odstavka tega člena se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

304. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 22. člena tega zakona tem organom posreduje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu z 129. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtem odstavkom 135. člena tega zakona, ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini,

2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij,
3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini,
4 pomembnih ukrepov, ki jih je izrekla banka, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz tretjega odstavka 251. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij preveri, če je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

305. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenih v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljaljske strukture banke v skupini, za katere je potrebno dovoljenje pristojnega organa,
2. pomembnih ukrepov, ki jih namerava izreči banka, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 251. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) V primerih iz 2. točke prvega odstavka tega člena se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

306. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding,

posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz drugega odstavka tega člena, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini in
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(7) Če je družba iz šestega odstavka tega člena zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 311. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 313. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz člena 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

307. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem s tveganji, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena. (120/3)

308. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu z 313. členom tega zakona.

309. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z

njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz tretjega odstavka tega člena.

310. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katera koli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

311. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

- (1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.
- (2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prvega odstavka tega člena izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.
- (3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 308. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

312. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz člena 11 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

313. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 308. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 308. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravane pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 249. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

314. člen

(poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da ima poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov, če vsak član poslovodstva izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima ustrezne lastnosti in izkušnje pri vodenju poslov finančne družbe ali drugega podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot finančna družba oziroma drugih primerljivih poslov, in
2. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana, ter zoper njega tudi ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

315. člen

(ukrepi nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)

- (1) Če finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v 9.3. oddelku tega zakona, Banka Slovenije temu holdingu oziroma njegovemu poslovodstvu izda odredbo. Za ukrepe iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona, ki veljajo za ukrepe izrečene banki in članom uprave banke.
- (2) Če ima finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o kršitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena in o sprejetih ukrepih obvesti pristojni ali nadzorni organ te države članice.
- (3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati s pristojnimi ali nadzornimi organi drugih držav članic.

316. člen

(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

- (1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 296. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države, in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in poglavju 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (2) Pri preverjanju po prvem odstavku tega člena mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

317. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v 9.3. oddelku tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij, družb za pomožne storitve ali drugih družb, ki ni banka, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

9.4. Nadzor nad drugimi osebami

318. člen

(odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 97. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporablja 241. do 248. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov

za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Banka Slovenije lahko kršitelju izreče tudi globo. V tem primeru se smislno uporabljajo določbe 273. člena tega zakona glede globe, ki se izreče neupravičenemu imetniku kvalificiranega deleža v banki.

319. člen (razlogi za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka 318. člena tega zakona.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z ZFPPIPP zoper pravno osebo začne postopka prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz tretjega odstavka tega člena brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga..

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

10. HRANILNICE

320. člen (uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v 10. poglavju tega zakona drugače določeno.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

321. člen
(dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi ustrezno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh poslov.

322. člen
(ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

11. IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

323. člen
(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti zunajsodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvam v okviru neodvisne institucije in pritožbe potrošnika predložiti v obravnavo taki instituciji po postopku, ki zagotavlja, da:

1. institucija, ki odloča o sporu, vsako pritožbo potrošnika obravnava, razen če so podane okoliščine, ki so izrecno opredeljene v takih pravilih,
2. mora biti odločitev sprejeta v določenem roku, ki ne sme biti daljši od 6 mesecev po predložitvi vseh zahtevanih dokumentov in dokazil
3. mora biti postopek za potrošnike brezplačen ali dostopen po simbolični ceni,
4. odločitev v sporu ni zavezujoča, razen če po sprejemu odločitve stranki prostovoljno skleneta dogovor, da je odločitev institucije za njiju zavezujoča.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisno institucijo za odločanje o sporih iz prvega odstavka tega člena, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu, objavi informacijo o pooblaščenih instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenih institucije odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

12. POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

12.1. Splošne določbe

324. člen (uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 1024/2013, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 12. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali predpis izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

325. člen (vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 1024/2013, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

326. člen (izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 302. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

327. člen
(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo,
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni,
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

328. člen
(vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

329. člen
(obravnavo)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustno obravnavo po 42. členu tega zakona ali
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

330. člen
(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj in o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom odloča Banka Slovenije o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku,
2. kratek opis dejstev in okoliščin, ki predstavljajo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona (kraj in čas storitve, način storitve, ter odločilne okoliščine) z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena,
3. kadar se z odločbo izreče globa v skladu s tem zakonom, tudi:
 - navedbo, da je subjekt nadzora odgovoren za kršitev,
 - z navedbo predpisa in posameznega člena, ki določa, da se za takšno kršitev izreče globa,

- znesek globe in rok za njeno plačilo, ter opozorilo, da se bo neplačana globa prisilno izterjala.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

331. člen

(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje, niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

332. člen

(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se izreče globa ali določi denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe ni mogoče prisilno izvršiti.

(3) Za prisilno izvršitev globe ali druge denarne obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom, se uporabljajo določbe ZUP.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, izterjavo denarneobveznosti, vključno z izterjavo iz dolžnikovega nepremičnega premoženja ali deleža družbenika, opravi davčni organ po postopku za izterjavo davčnih obveznosti.

(5) Izrečene globe ali periodične globe ni dopustno začeti izvrševati, če pretečeta dve leti od dneva, ko je odločba globi postala pravnomočna. Izvrševanje globe, ki se je začelo v roku iz prvega stavka tega odstavka, ni več dopustno po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo.

333. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz drugega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahtevati, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prvega stavka tega člena.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz četrtega odstavka tega člena, v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz 2.2.1 pododdelka tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov, in ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

12.2. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj in soglasij

334. člen (uporaba določb)

(1) Določbe 12.2. oddelka tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013 odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe 12.1. oddelka tega zakona, če ni v 12.2. oddelku tega zakona drugače določeno.

335. člen (taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

336. člen (udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 333. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(8) Vsak stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

337. člen (začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali drugi predpisi EU.

338. člen (vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika zahteve,
2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

3. druge podatke, določene z zakonom ali Uredbo (EU) št. 1024/2013 in predpisi izdanimi na njuni podlagi.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali Uredbo (EU) št. 1024/2013, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

339. člen
(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpraviv roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

340. člen
(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,

2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 243. do 248. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. če vložnik odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

341. člen

(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 327. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne more biti krajši od 15 dni.

342. člen

(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev,
2. za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev,

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013 ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko naj odpravi pomanjkljivosti skladno s šestim odstavkom 339. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s 341. členom tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

12.3. Postopek nadzora

12.3.1. Splošne določbe

343. člen (uporaba določb)

(1) Določbe 12.3. oddelka tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe 12.1. oddelka tega zakona, če ni v 12.3. oddelku tega zakona drugače določeno.

(3) V postopku nadzora se tudi smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

344. člen (udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora, je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 333. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

345. člen
(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

12.3.2. Odredba

346. člen
(uporaba določb o odredbi)

Določbe 12.3.2. pododdelka tega zakona se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

347. člen
(vsebina odredbe)

(1) Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena,
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev,
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe s katerimi se kršitve odpravijo na določen način,

4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.
5. navedbo, da se v zvezi s kršitvami, ugotovljenimi v postopku nadzora, lahko subjektu nadzora izreče globa v skladu s tem zakonom.

(2) V primeru, ko izrek odredbe vsebuje navedbo iz 5. točke prvega odstavka tega člena, mora odredba vsebovati tudi pouk, da:

1. se lahko subjekt nadzora v roku za ugovor zoper odredbo izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah kršitve, da pa tega ni dolžan storiti, če pa se bo izjavil ali odgovarjal, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje in
2. mora subjekt nadzora v ugovoru zoper odredbo navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku sodnega varstva ne bo več mogel uveljavljati.

348. člen
(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Ugovor proti dokončni odredbi lahko v roku 30 dni po objavi odredbe v skladu s 282. členom tega zakona vloži tudi oseba, ki na podlagi tega zakona ni sodelovala v postopku do izdaje odredbe, če verjetno izkaže, da odredba posega v njen pravni interes.

(3) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(5) Če subjekt nadzora v roku iz prvega odstavka tega člena ni vložil ugovora zoper odredbo, ali če je vložil ugovor po izteku tega roka, Banka Slovenije odloči oglobi, ki se v skladu s tem zakonom izreče subjektu nadzora, pri tem pa upošteva dejstva in okoliščine, kot izhajajo iz odredbe (5. točka prvega odstavka 347. člena tega zakona).

349. člen
(razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana,

2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve,
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo,
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi,
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora,
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje:

1. če je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe,
2. če je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
3. če je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena ali
4. če se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa ter upravičenec na podlagi drugega odstavka 348. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

350. člen (vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga,
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,
3. razloge za ugovor,
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

351. člen
(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

352. člen
(odločanje o ugovoru)

- (1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.
- (2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.
- (3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.
- (4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 349. člena tega zakona, odpravi odredbo.
- (5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 349. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.
- (6) Z odločbo s katero ugovor zavrže ali zavrne, Svet Banke Slovenije odloči tudi o globi, ki se v skladu s tem zakonom izreče subjektu nadzora.

12.3.3. Odvzem dovoljenja

353. člen
(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

- (1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.
- (2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka,
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

354. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

355. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

356. člen

(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 355. člena tega zakona ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma

okolščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

357. člen
(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja,
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

358. člen
(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe pododdelka 12.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja,
2. postopek izreka opomina in
3. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

12.4. Postopek sodnega varstva

359. člen
(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se za postopek sodnega varstva zoper odločbo o globi, ki jo v skladu s tem zakonom izreče Banka Slovenije, uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek zaradi prekrška, glede zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku, ki jo na prvi stopnji izda prekrškovni organ.

(4) Za odločanje o zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo o globi, ki jo v skladu s tem zakonom izda Banka Slovenije, je pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

360. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo ali zahtevo za sodno varstvo zoper akte, ki jih v potopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(3) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenju, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

361. člen

(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja,
2. proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo,

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva zoper odločbo, s katero je Banka Slovenije zavrnila ugovor zoper odredbo.

(5) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začet na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon

izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(6) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

362. člen
(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

363. člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v roku petnajst dni.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prvega odstavka tega člena od objave odločbe v skladu z 281. in 282. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je petnajst dni.

364. člen
(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov..

365. člen
(meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje:

1. če je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe,
2. če subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe,
3. če subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, če zakon ne določa drugače,
4. če je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
5. če subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila,
6. če je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena ali
7. če se odločbe ne da preizkusiti.

366. člen (seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave (sojenje na seji), če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je potrebno tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom,
2. če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih skladno s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (364. člen tega zakona),
3. če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sodišče odloči na glavni obravnavi, če kot tožnik nastopa oseba, ki v postopku do izdaje odločbe Banke Slovenije ni imela možnosti sodelovanja.

(4) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanja, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva (364. člen tega zakona).

367. člen

(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora že pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, in v zvezi s to odločbo ni vložil tožbe v postopku sodnega varstva v skladu s tem zakonom, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva na podlagi tožbe, ki jo vloži tožnik iz drugega odstavka 360. člena tega zakona, in novih dejstev, ki jih je v skladu s tem zakonom v postopku sodnega varstva predložil tožnik, ugotovi razloge zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi, izpodbijanega akta ne odpravi ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

13. KAZENSKÉ DOLOČBE

368. člen

(prekršek odgovorne osebe banke)

(1) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, kadar so v banki podane kršitve iz drugega odstavka 264. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se član uprave banke ali član nadzornega sveta banke ne kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena, če je Banka Slovenije v postopku nadzora temu članu uprave ali nadzornega sveta banke izrekla globo v skladu z 278. členom tega zakona.

369. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 241. do 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 318. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 400 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 97. člena tega zakona;
2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 241. do 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 318. člena tega zakona.

(4) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je delničar banke in ki:

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 71. člena tega zakona;
 2. ki ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 60. člena tega zakona.
- (5) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.
- (6) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba - delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.
- (7) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 71. člena tega zakona.
- (8) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.
- (9) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.
- (10) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 205. člena tega zakona.
- (17) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz šestnajstega odstavka tega člena.

370. člen

(kršitve v zvezi z obveščanjem Agencije za trg vrednostnih papirjev)

- (1) Z globo od 50.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 79. člena, o tem dejstvu ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev (drugi odstavek 79. člena tega zakona).
- (2) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba banke, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (3) Za prekrške iz prejšnjih odstavkov je prekrškovni organ Agencija za trg vrednostnih papirjev.
- (4) Glede izreka globe in postopka se uporablja določba 73. člena ZPre-1, glede zastaranja pa določba 73.a člena ZPre-1.

371. člen

(kršitve oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 306. člena);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 306. člena);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 249. členom tega zakona (četrti odstavek 306. člena),
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim kreditnim institucijam oziroma nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 308. člena),
5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnem in odgovornem za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 249. členom (drugi odstavek 308. člena).

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

372. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 91. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 94. člena tega zakona;
2. če Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 91. člena tega zakona;
3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz četrtega odstavka 91. člena tega zakona;
4. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 92. člena tega zakona oziroma ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

373. člen

(posebno huda narava prekrška)

Če je narava storjenega prekrška, ki se preganja na podlagi tega zakona, posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se storilec, ki je banka, pravna oseba, podjetnik ali posameznik, ki

samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo od 150.000 do 375.000 eurov, posameznik z globo od 3.000 do 15.000 eurov, odgovorna oseba banke, odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba podjetnika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pa z globo od 6.000 do 30.000 eurov.

374. člen
(prekrškovni organ)

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

375. člen
(postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na 324. člen tega zakona, se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrečejo tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana mera globe, pri čemer ne smejo presehati najvišjih zneskov glob iz 368. do 373. člena tega zakona.

14. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14.1. Prehodne določbe

14.1.1. Prehodne določbe glede likvidnostnih zahtev

376. člen

(prehodno obdobje glede likvidnostnih zahtev)

(1) V 14.1.1. pododdelku se določajo likvidnostne zahteve ter izvajanje pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami in podružnicami bank držav članic v Republiki Sloveniji glede izpolnjevanja teh zahtev.

(2) Določbe 14.1.1 pododdelka se uporabljajo v prehodnem obdobju od uveljavitve tega zakona do polne uveljavitve zahtev glede likvidnostnega kritja in stabilnega financiranja v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi člena 460 in člena 510 Uredbe (EU) št. 575/2013.

377. člen

(izpolnjevanje likvidnostnih zahtev)

(1) Banka mora od uveljavitve tega zakona do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 376. člena tega zakona poleg zahtev iz 131. člena tega zakona izpolnjevati tudi likvidnostne zahteve v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Podružnica banke države članice mora od uveljavitve tega zakona do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 376. člena tega zakona izpolnjevati likvidnostne zahteve v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(3) Banka Slovenije opredeli likvidnostne zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na:

1. razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju in
2. razmerje med krediti in vlogami nebančnega sektorja.

(4) Banka Slovenije določi zahteve glede poročanja v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz tretjega odstavka tega člena ter glede spremljanja tokov likvidnosti.

14.1.2. Prehodne določbe v zvezi z nadzorom pri čezmejnem opravljanju storitev

378. člen

(prehodno obdobje glede izvajanja nadzora pri čezmejnem opravljanju storitev)

(1) V 14.1.2. pododdelku je določeno izvajanje pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad banko, glede opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici ter izvajanje nadzora nad banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Določbe 14.1.2. pododdelka se uporabljajo v prehodnem obdobju od uveljavitve tega zakona do polne uveljavitve zahtev glede likvidnostnega kritja v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi člena 460 Uredbe (EU) št. 575/2013.

379. člen

(pristojnost glede nadzora nad podružnico banke države članice)

(1) Ne glede na tretji odstavek 118. člena tega zakona je do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona Banka Slovenije pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice, brez poseganja v pristojnosti pristojnega organa matične države članice, v obsegu in pod pogoji, določenimi v 9. poglavju tega zakona, če ni v 14.1.2. pododdelku tega zakona določeno drugače.

(2) Banka Slovenije izvaja nadzor nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji glede izvajanja predpisov iz 119. člena tega zakona ter glede izpolnjevanja zahtev Banke Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi 14.1.1. pododdelka tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za namene izvajanja nadzora iz drugega odstavka tega člena s predpisom iz drugega odstavka 119. člena tega zakona zahteva od podružnice banke države poročanje tistih podatkov in informacij, ki jih potrebuje za namene izvajanja nadzora nad podružnico glede zahtev iz 14.1.1. pododdelka tega zakona ali za statistične namene, če te informacije zahteva tudi od bank v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije je izključno pristojna za ukrepe proti podružnici banke države članice v Republiki Sloveniji, ki pomenijo uresničevanje monetarne politike.

380. člen

(sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke države članice)

(1) Do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona, se glede sodelovanja med pristojnimi organi glede nadzora nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji namesto 290. člena tega zakona uporablja drugi odstavek tega člena.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(3) Do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona, se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 284. člena tega zakona ter določbe prvega in drugega odstavka 286. člena tega zakona.

(4) Do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona se za pregled poslovanja podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, ki ga opravi pristojni organ matične države članice, ne uporablja peti odstavek 292. člena tega zakona.

381. člen
(ukrepi nadzora zoper banko države članice)

(1) Če banka države članice pri poslovanju v Republiki Sloveniji krši predpise iz 119. člena tega zakona ali zahteve Banke Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi 14.1.1. pododdelka tega zakona, se do preteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona za izrekanje ukrepov nadzora Banke Slovenije namesto drugega do sedmega odstavka 294. člena tega zakona za izrekanje ukrepov nadzora podružnici banke države članice uporabljajo določbe drugega do šestega odstavka tega člena.

(2) Če Banka Slovenije pri nadzoru nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji ugotovi kršitve predpisov ali zahteve iz prvega odstavka tega člena, banki države članice z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu.

(3) Če banka države članice ne ravna v skladu z odredbo, Banka Slovenije o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke. Če pristojni organ države gostiteljice na podlagi obvestila iz petega odstavka tega člena ne sprejme ustreznih ukrepov, da se opravijo kršitve predpisov ali zahtev iz prvega odstavka tega člena pri poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji, ali če ti ukrepi niso učinkoviti, Banka Slovenije banki države članice prepove opravljati vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko, še pred postopkom iz tretjega odstavka tega člena sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema, ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi ukrepov iz četrtega odstavka tega člena brez odlašanja obvesti Komisijo in pristojni organ druge države članice. Če Komisija na podlagi obvestila in po posvetovanju s pristojnimi organi odloči, da se ukrepi iz četrtega odstavka odpravijo ali spremenijo, Banka Slovenije z upoštevanjem te odločitve odloči o prenehanju ali spremembi ukrepov.

382. člen

(sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona pri izvajanju nadzora nad banko, ki opravlja storitve v drugi državi članici, upošteva ukrepe, ki jih je zoper banko, v zvezi z zahtevami glede likvidnosti, ki veljajo za podružnico banke v tej državi članici, uvedel pristojni organ države gostiteljice.

(2) Če pristojni organ države članice obvesti Banko Slovenije, da banka v zvezi s poslovanjem v državi članici ni odpravila kršitev v skladu z ukrepom pristojnega organa države gostiteljice iz prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije banki izreče ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom, da se odpravijo kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici in o tem obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(3) Do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona, se glede sodelovanja med pristojnimi organi glede nadzora nad podružnico banke v drugi državi članici namesto 284. člena tega zakona uporablja četrti odstavek tega člena.

(4) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke v drugi državi članici, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(5) Do poteka prehodnega obdobja iz drugega odstavka 378. člena tega zakona, se glede sodelovanja pri nadzoru pomembne podružnice banke v drugi državi članici ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 286. člena tega zakona.

14.1.3. Prehodne določbe za kapitalske blažilnike

383. člen

(Prehodno obdobje pri določanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Ne glede na 225. člen tega zakona, Banka Slovenije do 31. decembra 2014 upošteva postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj, naveden v tem členu.

(2) Banka Slovenije pred določitvijo ali ponovno določitvijo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav en mesec pred objavo odločitve v skladu z 226. členom tega zakona. Obvestilo vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji,
2. razloge, zakaj je zaradi razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj,
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja,
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij
5. utemeljitev, zakaj drugi ukrepi iz tega zakona ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen členov 458 in 459 navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov,
6. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

(3) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3% za izpostavljenosti v drugih državah članicah in tretjih državah po posredovanju uradnega obvestila iz prvega odstavka tega člena. Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Unije.

(4) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini nad 3% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, obvesti Komisijo, ESRB, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav. Obvestilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če v roku dveh mesecev od obvestila iz prejšnjega odstavka tega člena, Komisija sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika

sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

384. člen

(prehodne določbe za varovalni kapitalni blažilnik in posamezni banki lasten proticiklični kapitalni blažilnik)

(1) Ne glede na 209. in 210. člen tega zakona morajo banke v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 vzdrževati varovalni kapitalni blažilnik in posamezni banki lastni proticiklični kapitalni blažilnik v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.

(2) V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 0,625% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 0,625% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem

(3) V obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 1,25% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 1,25% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) V obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 1,875% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 1,875% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(5) Kadar banka v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ob upoštevanju zahtev iz drugega do četrtega odstavka tega člena, zanjo veljajo zahteve glede omejitve razdelitev iz 230. člena tega zakona in glede načrta za ohranitev kapitala iz 233. člena tega zakona.

(6) Kadar druga država članica določi proticiklični blažilnik v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2015 dalje, lahko Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika za banke, ki imajo izpostavljenosti v tej državi članici, pri čemer mora o tem obvestiti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in ustrezni kolegij nadzornikov. V tem primeru banka upošteva to stopnjo proticikličnega blažilnika le za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalnega blažilnika.

385. člen

(Prehodne določbe za določitev GSPB in DSPB ter uporabo blažilnika za GSPB)

(1) Določbe 219. do 222. člena tega zakona se začnejo uporabljati od 1. januarja 2016 dalje.

(2) Banka vzdržuje blažilnik za GSPB od 1. januarja 2016 dalje na naslednji način:

1. 25% blažilnika za GSPB, določenega v skladu s 14. členom tega zakona v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016,
2. 50% blažilnika za GSPB, določenega v skladu s 14. členom tega zakona v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017,
3. 75% blažilnika za GSPB, določenega v skladu s 14. členom tega zakona v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018,
4. 100% blažilnika za GSPB, določenega v skladu s 14. členom tega zakona v obdobju od 1. januarja 2019 dalje.

14.1.4. Prehodne določbe za uskladitev z drugimi zahtevami

386. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank, za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. (Uradni list RS, št. 131/2006, 1/2008, 109/2008, 19/2009, 98/2009, 79/2010, 9/2011 - ZPlaSS-B, 35/2011, 59/2011, 85/2011, 48/2012, 105/2012, 56/2013, 63/2013 - ZS-K, 96/2013; v nadaljevanju ZBan-1) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se dovoljenje odvzame.

(2) Za banko, ki ima ob uveljavitvi tega zakona kvalificirano naložbo za katero se v skladu z ZBan-1 ni zahtevala pridobitev dovoljenja Banke Slovenije, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za pridobitev kvalificirane naložbe iz 201. člena tega zakona.

(3) Za banko, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja finančne storitve iz 13. ali 14. točke 10. člena ZBan-1 na podlagi 1. točke prvega odstavka 89. člena ZBan-1, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh finančnih storitev iz 104. člena tega zakona.

387. člen

(uskladitev s pravili o delovanju upravljalnih organov)

- (1) Nadzorni svet banke mora v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za tveganja, v skladu z določbo 50. in 52. člena tega zakona.
- (2) Nadzorni svet pomembne banke mora v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za imenovanja, v skladu z določbo 50. in 51. člena tega zakona, ter uskladiti delovanje komisije za prejeme z določbami 53. člena tega zakona.
- (3) Člani upravljalnih organov se morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

388. člen

(dovoljenje za člana nadzornega sveta banke)

Za osebo, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za člana nadzornega sveta te banke iz 55. člena tega zakona.

389. člen

(uskladitev službe upravljanja tveganj)

- (1) Banke morajo v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona organizirati službo upravljanja tveganj v skladu s 139. členom tega zakona.

390. člen

(določitev načrtov za sanacijo)

Banke in EU nadrejene družbe iz 185. in 190. člena tega zakona morajo sprejeti in predložiti načrte za sanacijo v skladu s tem zakonom v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

391. člen

(uskladitev politik prejemkov)

(1) Za pogodbe, ki jih je banka sklenila s posamezniki iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona v obdobju po 1.1.2014 in pred uskladitvijo s politikami prejemkov iz prvega odstavka tega člena, mora banka v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona zagotoviti uskladitev določb v zvezi s prejemki s politikami prejemkov, oblikovanimi v skladu z zahtevami iz 6.5. oddelka tega zakona.

(2) Zahteva določena v 6. točki prvega odstavka 171. člena tega zakona se uporablja za prejemke, ki se izplačajo v zvezi s storitvami ali poslovnimi rezultati od 1.1.2014 dalje.

**392. člen
(postopki v teku)**

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-1, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v 397. členu tega zakona za posamezne postopke določeno drugače.

**393. člen
(izdaja predpisov)**

(1) Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpise na njegovi podlagi.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi ZBan-1.

394. člen
(objava razkritij v zvezi z nadzorom)

(1) Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona objavi razkritja iz 279. člena in prvega odstavka 280. člena tega zakona.

(2) Določbe 282. člena tega zakona se ne uporabljajo v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je Banka Slovenije izrekla pred uveljavitvijo tega zakona.

395. člen
(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 141. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 240. člena tega zakona.

396. člen
(organ za reševanje)

Do uveljavitve posebnega zakona, ki bo urejal postopke in ukrepe reševanja ter ustanovitev in pooblastila organa za reševanje, se kot organ za reševanje za namene tega zakona šteje Banka Slovenije.

14.2. Končne določbe

397. člen

(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/2006, 1/2008, 109/2008, 19/2009, 98/2009, 79/2010, 9/2011 - ZPlaSS-B, 35/2011, 59/2011, 85/2011, 48/2012, 105/2012, 56/2013, 63/2013 - ZS-K, 96/2013, v nadaljevanju: ZBan-1) in pravni akti izdani na njegovi podlagi, če ni v drugem do četrtem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se do uveljavitve posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah, še vedno uporabljajo določbe 7.7. poglavja, 7.8. poglavja, 8. poglavja, razen 316. in 317. člena ZBan-1, ter določbe 9. poglavja ZBan-1, če ni v 398. do 406. členu tega zakona določeno drugače.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se do uveljavitve posebnega zakona, ki bo urejal enotni kreditni register, uporabljajo tudi določbe 390a. člena ZBan-1, če ni v 407. do 409. členu tega zakona določeno drugače.

(4) Za namene drugega in tretjega odstavka tega člena se v navedenem prehodnem obdobju uporabljajo tudi:

1. določbe 10. poglavja ZBan-1, glede postopka odločanja Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena, in glede postopkov sodnega varstva v zvezi s temi odločbami Banke Slovenije ter

2. določbe 14. poglavja ZBan-1 v delu, glede kršitve določb iz drugega in tretjega odstavka tega člena, vključno s 402. in 403. členom ZBan-1.

398. člen

(predčasno poplačilo zaradi postopnega prenehanja banke)

(1) Če v času trajanja izredne uprave Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem načrta reorganizacije ugotovi, da so na podlagi ukrepov za postopno prenehanje banke izpolnjeni pogoji za poplačilo posameznih obveznosti banke pred zapadlostjo teh obveznosti, ima banka z izredno upravo ne glede na splošna pravila, o pravici predčasnega plačila, določena z zakonom ali pogodbo, pravico predčasno poplačati to obveznost in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti. Pogoji za predčasno poplačilo obveznosti so izpolnjeni, če so na podlagi ukrepov za unovčitev premoženja zagotovljena zadostna likvidna sredstva in predčasno poplačilo ne bi ogrozilo doseganja ciljev izrednih ukrepov v banki.

(2) Če se na podlagi prvega odstavka tega člena predčasno poplača obveznost banke, ki se šteje kot zjamčena vloga na podlagi tretjega odstavka 310. člena ZBan-1, se pri takšni izpolnitvi odštejejo obresti za obdobje od plačila do zapadlosti, ki presegajo znesek zjamčene vloge posameznega upnika.

399. člen

(vloge s prednostnim poplačilom v stečaju banke)

(1) Ne glede na prvi odstavek 329. člena ZBan-1 se v primeru stečaja banke terjatve upnikov banke iz naslova zajamčenih vlog, ki jih v okviru sistema jamstva za vloge izplača sklad za jamstvo vlog, prenesejo na sklad za jamstvo vlog.

(2) Ne glede na drugi odstavek 329. člena ZBan-1 se vloge pri banki, ki se upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge na podlagi tretjega odstavka 310. člena ZBan-1, v znesku nad 100.000 eurov, v stečajnem postopku nad banko poplačajo iz stečajne mase po poplačilu vseh prednostnih terjatev, vendar pred poplačilom terjatev iz tretjega odstavka tega člena in navadnih terjatev.

(3) Terjatve na podlagi vlog iz petega odstavka 310. člena ZBan-1 se v stečajnem postopku nad banko poplačajo iz stečajne mase pred navadnimi terjatvami.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se upoštevajo tudi za namen opredelitve položaja upnikov banke v zvezi z izrednimi ukrepi.

400. člen

(likvidne naložbe in sklad za jamstvo vlog)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev sklada, da se skupaj z likvidnimi naložbami bank iz 314. člena ZBan-1 zagotavlja razpoložljivost finančnih sredstev za izpolnjevanje obveznosti sklada za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom.

(2) Banka mora zagotavljati likvidne naložbe v skladu z 314. členom ZBan-1 v višini 0,8% vsote vseh zajamčenih vlog pri tej banki.

(3) Sredstva sklada za jamstvo se zbirajo z rednimi in izrednimi denarnimi prispevki, ki jih v sklad vplačujejo banke. Zahtevana višina likvidnih naložb banke iz drugega odstavka tega člena se zmanjša za višino denarnih prispevkov, ki jih je banka vplačala v sklad za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom.

(4) Likvidne naložbe in sredstva sklada za jamstvo vlog se lahko uporabijo izključno za namene izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja banke ter za namene iz 405. člena tega zakona.

(5) Banke vplačujejo redne letne denarne prispevke v sklad za jamstvo vlog dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže višine, ki je enaka 0,8% vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah. Banka Slovenije določi skupno višino rednim denarnih prispevkov bank v posameznem letu največ v višini 0,1% vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na zadnji dan preteklega četrtertletja. Banka Slovenije določi redni letni prispevek posamezne banke v višini, sorazmerni z deležem, ki ga glede na vsoto zajamčenih vlog pri vseh bankah predstavlja vsota zajamčenih vlog pri tej banki, ter pri tem upošteva tudi stopnjo tveganosti posamezne banke. Banke morajo redni denarni prispevek v sklad za jamstvo vlog vplačati na zahtevo Banke Slovenije do 1.6. za tekoče poslovno leto. Prvi redni prispevek v sklad za jamstvo vlog vplačajo banke za leto 2015.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da zaradi vplačila rednega denarnega prispevka iz petega odstavka tega člena banka ne bo zagotavljala ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma verjetno bodo s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije zahteva od banke vplačilo rednega denarnega prispevka za posamezno leto, ko ugotovi, da so pri banki prenehali razlogi iz prvega stavka. Banka Slovenije najmanj vsakih 6 mesecev preverja ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka.

(7) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana na podlagi petega odstavka tega člena, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada za jamstvo vlog na podlagi tega zakona, Banka Slovenije naloži bankam, da na sklad za jamstvo vlog prenesejo sredstva v višini likvidnih naložb iz drugega odstavka tega člena.

(8) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, vplačana v skladu s petim in sedmim odstavkom tega člena, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada za jamstvo vlog na podlagi tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva od bank vplačilo izrednega denarnega prispevka v sklad za jamstvo vlog. Skupna letna obveznost vseh bank v posameznem letu za plačilo izrednih prispevkov v sklad za jamstvo vlog ne sme presegati 0,5% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na zadnji dan preteklega četrtertletja.

(9) Če Banka Slovenije ugotovi, da zaradi plačila izrednega prispevka iz osmega odstavka tega člena posamezna banka ne bo zagotavljala ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma verjetno bodo s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije zahteva vplačilo izrednega prispevka te banke, ko ugotovi, da so pri banki prenehali ti razlogi. Banka Slovenije najmanj vsakih 6 mesecev preverja ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka.

(10) Banka Slovenije s predpisom določi kriterije in način izračuna prispevkov bank v sklad za jamstvo vlog.

401. člen

(drugi viri financiranja sklada za jamstvo vlog in zagotavljanje likvidnosti)

(1) Če likvidne naložbe bank ter sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana v skladu s 400. členom tega zakona, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada na podlagi tega zakona ali niso pravočasno na razpolago za izpolnitev teh obveznosti, lahko Banka Slovenije odloči, da se sklad za jamstvo vlog zadolži do višine manjkajočih sredstev.

(2) Če likvidne naložbe bank ter sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana v skladu s 400. členom tega zakona, niso pravočasno na razpolago za izpolnitev obveznosti sklada na podlagi tega zakona, lahko Banka Slovenije skladu za jamstvo vlog zagotovi kratkoročno likvidnostno posojilo za namene pravočasnega zagotavljanja denarnih sredstev, če je mogoče iz sredstev sklada zagotoviti ustrezno zavarovanje in so izpolnjeni drugi pogoji za zagotovitev posojila v skrajni sili v skladu s pravili

Banke Slovenije.

(3) Za vse obveznosti sklada za jamstvo vlog jamčijo vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji, vsaka posamezno v obsegu, ki ustreza njenemu deležu, določenem v skladu s petim odstavkom 400. člena tega zakona. Obveznosti bank do sklada za jamstvo vlog iz naslova posojil, ki jih najame sklada na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, se pokrijejo z rednimi in izrednimi denarnimi prispevki bank, ki jih določi Banka Slovenije v skladu s 400. členom tega zakona.

402. člen

(upravljanje sklada za jamstvo vlog)

(1) Denarna sredstva, ki jih banke v obliki denarnih prispevkov vplačajo v sklad za jamstvo vlog na podlagi 400. člena tega zakona, so last sklada. Banka Slovenije upravlja s sredstvi sklada za jamstvo vlog ločeno od drugih sredstev, ki jih upravlja.

(2) Banka Slovenije sprejme pravila upravljanja sredstev sklada za jamstvo vlog ter določi naložbeno politiko sklada tako, da se zagotavlja varnost in visoka likvidnost naložb sklada. Pri sprejemanju naložbene strategije in politike upravljanja sredstev sklada za jamstvo vlog Banka Slovenije upošteva načelo omejitve naložb v dolgoročno nizko tvegana sredstva.

(3) Banka Slovenije ob koncu poslovnega leta sestavi računovodske izkaze sklada za jamstvo vlog, ki jih revidira pooblaščen revizor.

(4) Stroške povezane z revidiranjem računovodskih izkazov sklada za jamstvo vlog ter druge stroške Banke Slovenije, povezane z upravljanjem sklada za jamstvo vlog, krije sklad za jamstvo vlog. Stroški upravljanja, ki jih zaračuna Banka Slovenije, ne presegajo dejanskih stroškov upravljanja.

(5) Banka Slovenije banki prevzemnici zagotovi likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih vlog iz sklada za jamstvo vlog najkasneje do dneva začetka izplačevanja zajamčenih vlog. Ne glede na prvi odstavek 329. člena ZBan-1, terjatve iz naslova zajamčenih vlog v stečajnem postopku nad banko uveljavlja Banka Slovenije za račun sklada za jamstvo vlog.

403. člen

(sklad za reševanje)

(1) Banka Slovenije vzpostavi in upravlja sklad za reševanje za namene financiranja reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih na podlagi ZBan-1 banki izreče Banka Slovenije.

- (2) Vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji morajo na zahtevo Banke Slovenije v roku največ treh mesecev od uveljavitve tega zakona, vplačati denarna sredstva kot kapitalsko naložbo v sklad za reševanje, v skupni višini 2,3 % vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan uveljavitve tega zakona.
- (3) Banka Slovenije določi višino denarnih sredstev, ki jih mora vplačati posamezna banka v zvezi z naložbo iz drugega odstavka tega člena. Pri tem Banka Slovenije upošteva sorazmerni delež, ki ga glede na obveznosti vseh bank, zmanjšanih za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge, predstavljajo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki. Banka Slovenije pri izračunu višine naložbe posamezne banke upošteva tudi stopnjo tveganosti te banke. Za namen izračuna višine naložbe posamezne banke v sklad za reševanje, se upošteva stanje na zadnji dan preteklega četrtertletja.
- (4) Banka Slovenije upravlja z denarnimi sredstvi iz drugega odstavka tega člena z nalaganjem teh sredstev pod pogoji, določenimi v 404. členu tega zakona. Banka Slovenije ob koncu poslovnega leta ovrednoti naložbe sklada za reševanje ter sestavi računovodske izkaze sklada za reševanje, ki jih revidira pooblaščen revizor.
- (5) Stroške povezane z revidiranjem računovodskih izkazov ter druge stroške Banke Slovenije, povezane z upravljanjem sklada za reševanje, krije sklad za reševanje. Stroški upravljanja, ki jih zaračuna Banka Slovenije, ne presegajo dejanskih stroškov upravljanja.
- (6) Naložba iz tretjega odstavka tega člena ni prenosljiva in se lahko izplača banki iz sklada za reševanje le v primeru, če banka preneha ali se zoper banko v skladu s predpisi začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije. Naložba v sklad za reševanje se v primerih iz tega odstavka izplača banki z upoštevanjem vrednosti, ki se določi na podlagi zadnjega razpoložljivega revidiranega izkaza finančnega položaja sklada.
- (7) V primeru izplačila naložbe posamezne banke, pod pogoji iz šestega odstavka tega člena, morajo na zahtevo Banke Slovenije preostale banke vplačati na račun sklada za reševanje dodatna denarna sredstva v skupni višini izplačane vrednosti naložbe. Višino dodatnih denarnih sredstev, ki jih mora vplačati v sklad za reševanje posamezna banka, določi Banka Slovenije. Višina dodatnega vplačila posamezne banke se določi z upoštevanjem sorazmernega deleža, ki ga glede na obveznosti vseh bank, zmanjšanih za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge, predstavljajo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki. Banka Slovenije pri določanju deleža posamezne banke upošteva tudi stopnjo tveganosti posamezne banke. Delež posamezne banke se izračuna z upoštevanjem stanja na zadnji dan preteklega četrtertletja.
- (8) V primeru ustanovitve nove banke s sedežem v Republiki Sloveniji mora ta banka v roku treh mesecev po izdaji dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vplačati denarna sredstva kot naložbo v sklad za reševanje v višini, ki jo določi Banka Slovenije. Višina naložbe, ki jo mora vplačati nova banka se določi z upoštevanjem povprečne vrednosti naložbe v sklad za reševanje, z upoštevanjem zadnjega razpoložljivega revidiranega izkaza finančnega položaja sklada, ter z upoštevanjem predvidene stopnje tveganosti te banke, kot izhaja iz načrta poslovanja.
- (9) Banka Slovenije predpiše podrobnejša merila za določane stopnje tveganosti posameznih bank za namene iz tretjega, sedmega in osmega odstavka tega člena.

(10) Banka Slovenije letno preverja stopnjo tveganosti bank, z upoštevanjem meril iz devetega odstavka tega člena. Če Banka Slovenije z upoštevanjem meril tveganosti oceni, da se stopnja tveganosti posamezne banke znatno poveča, lahko za to banko določi dodatno zahtevo za vplačilo naložbe v sklad za reševanje, ki upošteva povečano stopnjo tveganosti te banke.

(11) Če na podlagi revidiranih računovodskih izkazov Banka Slovenije ugotovi, da je vrednost naložb, ki jih upravlja sklad za reševanje, nižja od 1,4% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, lahko zahteva od vseh bank vplačilo dodatnih kapitalskih naložb v sklad za reševanje tako, da bo skupna vrednost naložb sklada za reševanje, upoštevaj revidirane računovodske izkaze, in dodatnih naložb bank, enaka 2,3 % vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na zadnji dan preteklega poslovnega leta. Za vplačilo dodatnih kapitalskih naložb bank se smiselno uporabljajo določbe drugega do devetega odstavka tega člena.

(12) Obveznosti iz tega člena ne veljajo za premostitveno banko, ki jo ustanovi Banka Slovenije v skladu z 406. členom tega zakona, in za SID banko.

404. člen (naložbe sklada za reševanje)

(1) Banka Slovenije določi naložbeno politiko glede upravljanja sredstev sklada za reševanje tako, da se zagotavlja stalna in takojšnja razpoložljivost naložb sklada za reševanje za potrebe financiranja naložb pri izvajanju izrednih ukrepov v posamezni banki, če Banka Slovenije oceni, da je v zvezi z razlogi iz 253.a člena ZBan-1, ki so podani v tej banki, ter z upoštevanjem ocene na podlagi 254. člena ZBan-1 in po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost ter z ministrstvom, pristojnim za finance, zagotovitev sredstev sklada za reševanje v zvezi z izrednimi ukrepi v posamezni banki nujna, da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(2) Financiranje naložb pri izvajanju izrednih ukrepov iz sklada za reševanje se lahko zagotovi pod pogoji iz prvega odstavka tega člena v obliki:

1. vplačila v kapitalske instrumente premostitvene banke iz 406. člena tega zakona, za namene vplačila ustanovitvenega kapitala premostitvene banke ali za zagotavljanje njene kapitalske ustreznosti,
2. vplačila v kapitalske instrumente banke, ki se izdajo zaradi zagotavljanja njene kapitalske ustreznosti, če na podlagi odločbe o izrednih ukrepih predhodno prenehajo ali se konvertirajo vse kvalificirane obveznosti banke,
3. prispevka k nadomestilu pri prenosu premoženja in obveznosti banke na prevzemno družbo, če vrednost prenesenega premoženja banke, ugotovljena na podlagi drugega odstavka 262.c člena ZBan-1, ne zadošča za prenos vseh obveznosti banke iz naslova vlog s prednostnim poplačilo v stečaju banke, na prevzemno družbo, kadar je ta prenos nujen, da se zagotovi stabilnost finančnega sistema,
4. prispevka k nadomestilu delničarjem in drugim upnikom banke za povračilo morebitnih izgub, ki so po vrednotenju po izvedenem ukrepu prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke večje, kot bi jih delničarji ali upniki utrpeli v primeru insolventnosti banke,
5. dajanje posojil, garancij, jamstev ali drugih vrst zavarovanj premostitveni banki ali banki, ki so ji bili izrečeni izredni ukrepi.

(3) Sklad v zvezi s prispevki iz 3. in 4. točke drugega odstavka tega člena v višini izplačanih prispevkov uveljavlja terjatev do banke, v kateri so izvedeni izredni ukrepi.

(4) Naložbe sklada za reševanje v instrumente iz drugega odstavka tega člena upravlja Banka Slovenije z upoštevanjem ciljev izrednih ukrepov ter z minimiziranjem stroškov in izgub sklada za reševanje.

405. člen

(uporaba sredstev sklada za jamstvo vlog za zagotavljanje finančne stabilnosti)

(1) Če se v banki izvedejo izredni ukrepi, ki vlagateljem zagotavljajo dostop do zajamčenih vlog in so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 404. člena tega zakona, Banka Slovenije odloči, da sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva za potrebe izvajanja izrednih ukrepov v posamezni banki v znesku ocenjene izgube, ki bi jo utrpel sklad za jamstvo vlog v primeru stečaja banke, če izredni ukrepi ne bi bili izvedeni, ker terjatve sklada za jamstvo vlog iz naslova izplačanih zajamčenih vlog niso poplačane iz stečajne mase banke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prispevek sklada za jamstvo vlog pri izvajanju izrednih ukrepov v posamezni banki ne sme presežati 50% ciljnega zneska sklada za jamstvo vlog iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Če se zajamčene vloge pri banki z izrednimi ukrepi prenesejo na drugo banko ali premostitveno banko, vlagatelji v primeru stečaja banke, v kateri so bili izvedeni izredni ukrepi, niso upravičeni do izplačila zajamčenih vlog v delu, ki je prenesen, če je vrednost sredstev, ki so bila prenesena, enaka ali višja od skupne vsote zajamčenih vlog, ki so bile prenesene.

406. člen

(premostitvena banka)

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo o izrednih ukrepih, s katero izreče izredni ukrep prenosa premoženja in obveznosti banke, odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje, na katero se prenese premoženje in obveznosti na podlagi odločbe o izrednih ukrepih, ki jih izreče Banka Slovenije v skladu z ZBan-1. Premostitvena banka se za namene 7.7.5. pododdelka ZBan-1 šteje kot prevzemna družba.

(2) Premostitvena banka se ustanovi za obdobje dveh let od dneva prenosa premoženja in obveznosti banke na podlagi izrečenih izrednih ukrepov, z možnostjo podaljšanja do skupno največ petih let, pri čemer Banka Slovenije pri odločanju o upravičenosti podaljšanja upošteva zlasti razmere na trgu in predvideno časovno obdobje za učinkovito izvrševanje izrednih ukrepov.

(3) Za ustanovitev premostitvene banke se uporabljajo določbe 25. do 28. člena ter 31. člen tega zakona. Ustanovni kapital se vplača v obliki denarnih ali stvarnih vložkov, ki se zagotovijo iz sklada za reševanje ali s prenosom premoženja banke, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, v višini obveznosti, ki se hkrati prenesejo na

premostitveno banko. Edini delničar premostitvene banke je sklad za reševanje.

(4) Banka Slovenije z odločbo o ustanovitvi premostitvene banke imenuje izredno upravo banke. Za upravljanje premostitvene banke se uporabljajo določbe 255.a člena ZBan-1 ter smiselno določbe ZBan-1 o izredni upravi.

(5) Z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena šteje, da je premostitvena banka v skladu z ZBan-1 pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, ki jih bo opravljala premostitvena banka. V odločbi iz prvega odstavka tega člena se navedejo storitve, ki jih bo opravljala premostitvena banka.

(6) Če ni v tem členu določeno drugače, se za premostitveno banko smiselno uporabljajo vse določbe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, ki veljajo za banko, če Banka Slovenije za posamezne zahteve izrecno ne določi drugače.

(7) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju premostitvene banke, če:

1. se je premostitvena banka združila z drugim subjektom, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev, ki jih opravlja premostitvena banka,
2. je vse delnice premostitvene banke prevzel nov investitor ali so bila vsa sredstva, pravice in obveznosti premostitvene banke prenesena na tretjo osebo,
3. je poteklo obdobje iz drugega odstavka tega člena,
4. so sredstva premostitvene banke izčrpana in so njene obveznosti v celoti poravnane.

(8) V primeru iz 3. in 4. točke sedmega odstavka tega člena Banka Slovenije predlaga začetek prisilne likvidacije ali stečaja premostitvene banke. Za prisilno likvidacijo in stečaj premostitvene banke se uporabljajo določbe o prisilni likvidaciji in stečaju banke.

407. člen

(vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) Ne glede na prvi odstavek 390.a člena ZBan-1, Banka Slovenije najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona vzpostavi sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so fizične osebe, vključno s samostojnimi podjetniki posamezniki in drugimi fizičnimi osebami, ki samostojno opravljajo določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost (zasebniki).

(2) Banka Slovenije vzpostavi, organizira in upravlja sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz prvega odstavka tega člena za namene izvajanja nadzora nad upravljanjem kreditnega tveganja v bankah in statističnega poročanja ter za druge namene, določene v 390.a členu ZBan-1.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru vzpostavitve sistema iz prvega odstavka tega člena prevzame upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga

organizirale banke v skladu s prvim odstavkom 390.a člena ZBan-1 tako, da z upravljavcem tega sistema sklene pogodbo o prevzemu informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema, vključno z informacijami, ki se na dan prenosa obdelujejo v tem sistemu v skladu z ZBan-1. V tem primeru se za sklenitev pogodbe o prenosu ne uporablja zakon, ki ureja javno naročanje.

(4) V zvezi s prenosom informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank v skladu s tretjim odstavkom tega člena se glede položaja zaposlenih pri upravljavcu sistema uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, glede prenosa pogodbenih in drugih pravice ter obveznosti iz delovnih razmerij, ki so jih imeli delavci na dan prenosa pri delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika.

(5) V primeru iz tretjega odstavka tega člena, se glede tehničnih pogojev za dostop članov do sistema in drugih ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov, ki se zbirajo v sistemu, uporabljajo pravila sistema, ki jih je v skladu s trinajstim in štirinajstim odstavkom 390.a člena ZBan-1 sprejel upravljavec sistema.

408. člen

(člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) V sistem izmenjave informacij iz prvega odstavka 407. člena tega zakona se mora poleg bank ter subjektov iz 1. točke drugega odstavka 390.a člena ZBan-1, vključiti tudi:

1. banka države članice ali tretje države, ki na območju RS v skladu s tem zakonom preko podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji in
2. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki v skladu z veljavnimi predpisi preko podružnice v Republiki Sloveniji opravlja izključno ali pretežno storitve finančnega zakupa iz 3. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, ter izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
 - v kateri ima banka, banka države članice ali druga družba v bančni skupini, katere članica je banka ali banka države članice, najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20- odstotni delež v kapitalu, ali
 - katere bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov,

(2) V sistem iz prvega odstavka 407. člena tega zakona se lahko poleg subjektov iz 2. točke drugega odstavka 390.a člena ZBan-1 vključi tudi:

1. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom neposredno opravlja storitve na območju Republike Slovenije,
2. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki v skladu z veljavnimi predpisi preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno na območju Republike Slovenije opravlja storitve izdaje osebnih kartic z odloženim plačilom, če je skupno število veljavnih plačilnih kartic z odloženim plačilom, jih je izdala pri opravljanju storitev v Republiki Sloveniji, po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta najmanj 50.000.

(3) Subjekti iz prvega odstavka tega člena, ki ob uveljavitvi tega zakona niso člani sistema iz 390.a člena ZBan-1, se morajo vključiti v sistem izmenjave informacij iz prvega odstavka 407. člena tega zakona do 30.6.2015.

(4) Člani sistema morajo posredovati v sistem iz prvega odstavka 407. člena tega zakona podatke iz tretjega in četrtega odstavka 390.a člena ZBan-1 za samostojne

podjetnike posameznike in zasebnike v sistem izmenjave informacij do 30. 4. 2015. Banka Slovenije določi način posredovanja teh podatkov.

(5) Banka Slovenije s tarifo določi nadomestilo za dostop do informacij o boniteti strank, ki se zbirajo in obdelujejo v sistemu.

409. člen

(uporaba podatkov za namen nadzora in statističnega poročanja)

(1) Poleg oseb iz sedmega odstavka 390.a člena ZBan-1 lahko do podatkov o posamezni osebi, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij o bonitetni strank, dostopajo tudi osebe, ki so pri Banki Slovenije pooblašene za dostopanje do informacij v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank zaradi pregledovanja in obdelave teh podatkov, vključno z elektronsko obdelavo, za namen izvajanja nadzora nad upravljanjem kreditnega tveganja v bankah ter statističnega poročanja.

(2) Za pregledovanje in obdelavo bonitetnih podatkov o posamezni osebi v skladu s prvim odstavkom tega člena se ne uporabljajo deveti, deseti in enajsti odstavek 390.a člena ZBan-1.

410. člen

(spremembe zakona, ki ureja poslovanje SID banke)

V Zakonu o Slovenski izvozni in razvojni banki (Uradni list RS, št. 56/08 in 20/09) se v tretjem odstavku 14. člena pred piko doda nova alineja, ki se glasi:

- » - za SID banko ne veljajo obveznosti glede izdelave načrta sanacije in določbe o zajamčenih vlogah«.

411. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.